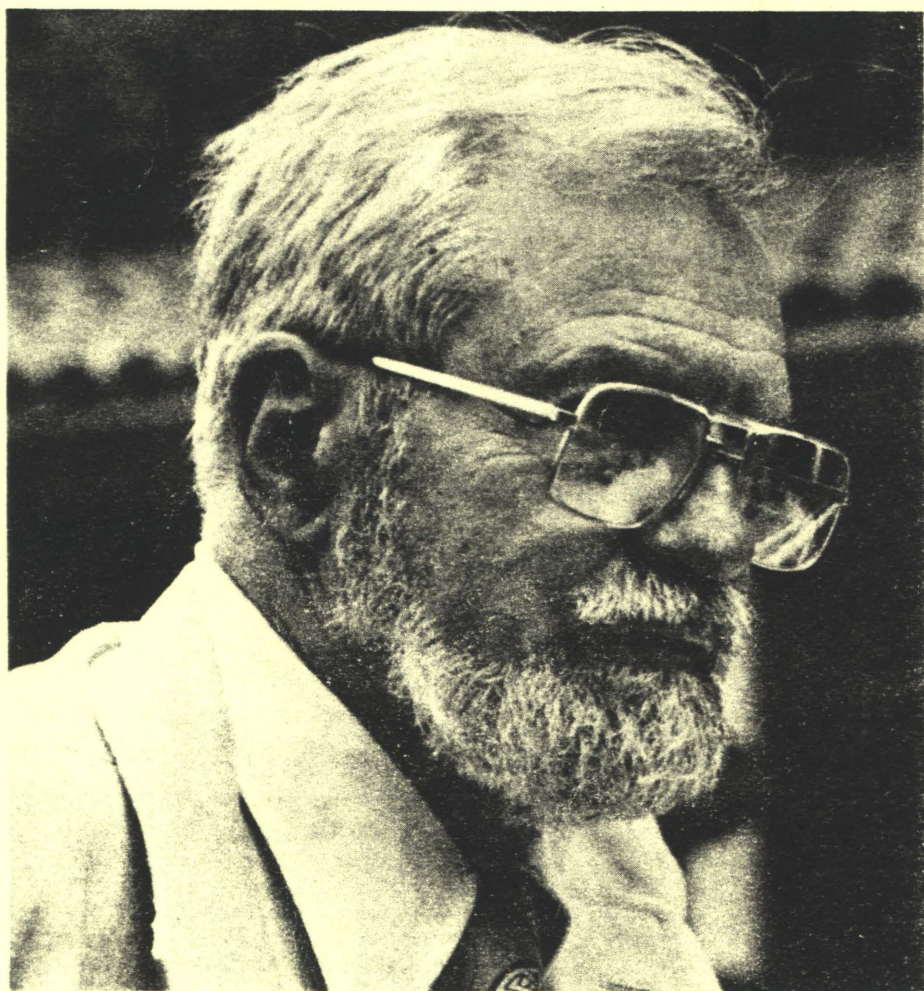

HYNEK I NORGE

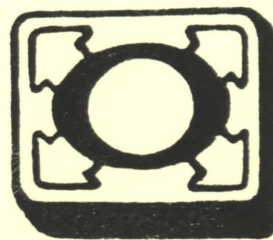
- * KREASJONISME
- * MYSTERIOUS AMERICA
- * HICKSON, EN FALSK PROFET
- * PANS GJENFØDELSE
- * "UFO" OVER HALDEN
- * WHERE HAVE ALL THE UFOS GONE ?
- * UFO-MANIPULERING
- * URI GELLER (siste del)
- * FOTOUTSTILLING

- * ILD-GÅING
- * CASH/LANDRUM-SAKEN
- * UFO-NYHET
- * KOSMISK SAMMENSVERGELSE
- * ØNSKEKVISTEN
- * POHERS FALSKE KORRELASJONER
- * HYNEK I NORGE OG ANDRE STEDER
- * NOTISER
- * EKSTRAPRIS PÅ HESSDALSRAPPORTEN

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

NR. 3-85

5. ARGANG

ISSN 0800-0360

POSTADRESSE:

Postboks 2119
7001 Trondheim
Telefon: 07/84 67 82

LANDSREGION ØST:

Bernt Ankersgt. 5
Oslo 1
Telefon: 02/11 47 50

LANDSREGION SØR:

Postboks 50
4821 Froland
Telefon: 041/38 425

LANDSREGION NORD:

Postboks 990
9401 Harstad
Telefon: 082/72 332

LOKALREGION VEST:

Postboks 198
4056 Tananger
Telefon: 04/69 63 45

ANSVARLIGE REDAKTØRER:

K. Stenødegård og Jan S. Krogh

TRYKK: NIVFO's Trykkeri

INNHold

SIDE

KREASJONISME	3
MYSTERIOUS AMERICA	6
HICKSON, EN FALSK PROFET	7
PANS GJENFØDELSE	8
"UFO" OVER HALDEN	9
NOTISER	10
WHERE HAVE ALL THE UFOS GONE ?	11
UFO-MANIPULERING	12
URI GELLER (siste del)	14
FOTOUTSTILLING	16
ILD-GÅING	17
CASH/LANDRUM-SAKEN	18
UFO-NYHET	20
KOSMISK SAMMENSVERGELSE	21
ØNSKEKVISTEN	22
POHERS FAISKE KORRELASJONER ..	23
HYNEK I NORGE	28

REDAKSJONELLE MEDARBEIDERE:

Leif Mehlum
Willy Johnsen

Trond A. Hammernes
Ken Kjeldsen

ABONNEMENT: KR. 95,— bestilles hos

NIVFO
Boks 2119
7001 Trondheim

POSTGIRO: 3 46 95 74 5 nr. pr. år.

KREASJONISME

KREASJONISME ELLER "VITENSKAPELIG SKAPELSESTRO"
(SCIENTIFIC CREATIONISM) ER NOE FORENKLET UT-
TRYKT DEN TROEN AT VERDEN OG DE LEVENDE SKAP-
NINGENE BLE SKAPT SLIK SOM DET BESKRIVES I FØR-
STE MOSEBOK I BIBELN.

DETTE ER EN PSEUDOVITENSKAP SOM HAR FÅTT ENDEL VIND I SEILENE,
SPESIELT I USA, OG DET KAN DERFOR VÆRE PÅ TIDE Å BRINGE LITT OM
SAKEN HER I NIVFO-BULLETIN. TILHENGERE FINNES OGSÅ I NORGE, OG
VI HAR HØRT AT ZOOLOGISK INSTITUTT VED UNIVERSITETET I BERGEN
HAR BEGYNT Å ENGASJERE SEG I OPPLYSNINGSVIRKSOMHET MOT DE KREA-
SJONISTISKE IDEENE.

Ved medlemsmøtet i Vetenskap och
Folkbildning den 6. desember -84
i Garnisonen, Stockholm holdt
Benny Kullinger et foredrag om
"Kreasjonismen". Her følger et
(personlig preget) referat av
hans foredrag, hentet fra med-
lemsbladet til V&FB nr. 4/1984.
Referatet synes godt egnet til å
gi en kort og lettfattelig inn-
føring i hva det hele dreier seg
om.

I Sverige (som i Norge - red.)
finnes forholdsvis få grupper som
er kreasjonister (Jehovas vitner
og Pinseveennene er to eksempler)
men i USA er det en meget utbredt
bevegelse. Amerikanske kreasjon-
ister er også meget velorganisert
og representerer en betydelig
pressgruppe. Fremfor alt har de i
USA konsentrert seg om å påvirke
innkjøpene av lærebøker til skol-
ene. Man forsøker å mistenkelig-
gjøre den etablerte vitenskapel-
ige oppfatningen at jorden er ca.
4,5 milliarder år gammel og at en
biologisk utvikling gjennom muta-
sjoner og naturlig utvalg har fore-
kommet.

Ettersom skolebokforlagene er
avhengige av salget på sine skole-
bøker til de lokale skoledistrikt-
ene, gir de ofte etter for krea-
sjonistenes krav og plukker vekk
henvisninger til biologisk utvik-
ling og en "gammel" jord. Man for-
søker til og med å fremstille ska-

pelsestro som en alternativ viten-
skapelig teori om jordens- og de
levende skapningers opphav, og at
den derfor fortjener å få samme
plass som den etablerte vitenskap-
elige oppfatningen.

I to delstater (Arkansas og Lou-
siana) har delstatsparlamentet inn-
ført lover som berører undervisn-
ingen i skolene. Der jevnstilles
Bibelens skapelsesberetning og
den vitenskapelige forklaringen.
Disse lovene er dog senere av USAs
Høyesterett påpekt å stride mot
USAs forfatning. I de nå ugyldige
lovene defineres kreasjonisme som:

1. Troen på en plutselig skapelse.
2. Mutasjoner og naturlig utvalg er
ikke tilstrekkelige til å for-
klare de levende skapningenes
utvikling.
3. Biologisk variasjon forekommer
bare innen artene.
4. Menneske og aper har ulike for-
fedre.
5. Geologien forklares av katastrofer,
(spesielt forklares fossil gjennom
syndfloden).
6. Skapelsen skjedde nylig (for min-
dre enn 10.000 år siden).

Benny Kullinger konsentrerte seg i
sitt foredrag om spørsmålet vedr.
jordens og universets alder. Han rede-
gjorde for hvorfor man nå mener at
jorden er 4.5 milliarder år gammel

og kreasjonistenes kritikk av denne oppfatningen, samt de grunnene de anfører for at jorden ikke er "gammel".

De vitenskapelige indisiene for at jorden (og universet) er gamle er bl.a. disse:

1) Lyset fra fjerne stjerner.

Med parallaxmålinger og med analyse av variable stjerner vet man at det finnes galakser på flere milliarder lysårs avstand. Lyset ble altså sendt ut for flere milliarder år siden.

Kreasjonistene innvender at lyset kanskje ble skapt samtidig med jorden for 10.000 år siden. Dette er en meget konstruert innvending, ettersom man da like gjerne kunne hevde at vi ble skapt med alle våre minner for et sekund siden.

2) Radioaktive aldersbestemmelser:

Dateringen av mineral med radio-metriske metoder viser at mange mineraler er flere milliarder år gamle. Dateringen bygger på at når mineralet stilner så kan nedbrytningsproduktene ved radioaktiv ned brytning ikke forsvinne, men blir igjen i mineralet. Ved å måle gehalten av nedbrytningsproduktene kan man trekke slutninger om hvor lang tid som er gått siden mineralet stilnet.

Metoden bygger på den teori at den radioaktive nedbrytningen skjer med en konstant hastighet, og kreasjonistene vil derfor gjerne mistenkeliggjøre teorien. Ingen holdbare empiriske resultat støtter deres påstand. "Kullstoff 14"-metoden viser at visse organiske rester er i det minste 50.000 år gamle.

3) Kontinentaldrift.

Atlanteren utvider seg med noen centimeter pr. år og man mener at f.eks. Afrika og Syd-Amerika en gang har hengt sammen (av bl.a. geologiske overensstemmelser). Har kontinentaldriften pågått med konstant hastighet så er Atlanten ca. 200 millioner år gammel.

4) Dendrokronologi.

Ved å studere årringenes utseende på levende (og døde) trær vet man at visse nålevende trær er ca. 4500 år gamle, og at det finnes døde trær som er ca. 8000 år gamle.

5) Innlandsisen.

Ved å studere "borekjerner" fra innlandsisen på f.eks. Grønland kan man observere værvariasjoner gjennom ca. 100.000 år. I de øvre (yngre) lag finnes et "årringmønster" bevart, og dypere ned kan man ved å studere gehalten av ulike syreisotoper i vannmolekylene uttale seg om klimaet da snøen falt.

Kreasjonistene har følgende kritikk av de radiometriske og geologiske bevisene for at jorden er gammel:

- Den geologiske lagdelingen benyttes ved dateringen. Man er også glad i å påpeke at lagrekkefølgen på visse steder er snudd "opp-ned". Dette beror på at svekkelsen av jordoverflaten av og til gjør seg gjeldende og avstedkommer dette.

- Fossilene (dvs. evolusjonen) brukes til dateringen. Man bør dog notere seg at fossilene ble studert allerede før man fikk en absolutt tidsskala. Fossilene spilte da rollen som en slags markører som ble benyttet ettersom de var så karakteristiske for de ulike lag.

- Radioaktive nedbrytingshastigheter varierer kanskje med omgivelsene og i tiden. Eksperimenter støtter ikke denne kritikk.

Følgende argument pleier å bli brukt av kreasjonister for å bevise at jorden er "ung":

- Bibelen. Man anvender ganske enkelt det argumentet at Gud har sagt dette. Gud ville ikke ha "sløset" tid med en masse meningsløs utvikling, da det burde ha vært mest "praktisk" å skape menneskene direkte.

- Hvis tilførselen av ulike stoffer (f.eks. salt) til havene hadde vært konstant ville konsentrasjonen av disse stoffene ha vært mye større enn de er i dag. Her er kanskje forklaringen at salt f.eks. tilbakeføres til jordskåpen gjennom utfelling og avdunsting (f.eks. så har Middelhavet flere ganger dunstet nesten helt bort.) Man bør også notere at de fleste hav er forholdsvis "unge".

- Hvis erosjonen har skjedd med samme hastighet som i dag skulle alle fjell ha vært slitt ned. Her ser man bort fra jordens dramatiske geologiske utvikling; fjell blir jo hele tiden dannet på ny gjennom vulkanutbrudd og kollisjon mellom kontinentalplatene.

- Avkjølingen av jorden gjennom stråling burde ha gitt en mye kaldere jord. Allerede Lord Kelvin noterte dette. Forklaringen er trolig at radioaktive nedbrytninger i jordens indre gir et vesentlig energitilskudd.

- For tiden avtar jordens magnetfelt i styrke. Ekstrapolerer man denne utviklingen bakover når man snart gigantiske feltstyrker. Her ser de helt bort fra at man nå vet mye om jordens magnetiske historie. Man vet f.eks. at polariteten har vekslet et stort antall ganger. Dette finnes "innfrosset" i f.eks. Atlanterhavets bunn, som oppviser et "stripet" mønster på visse sider av den midt-atlanteske fjellryggen.

Man bør være klar over at kreasjonister ofte er godt beleste på området og at de fremfor alt er trenede debattanter med stor demagogisk evne. Man bør derfor ikke undervurdere dem som debattmotstandere.

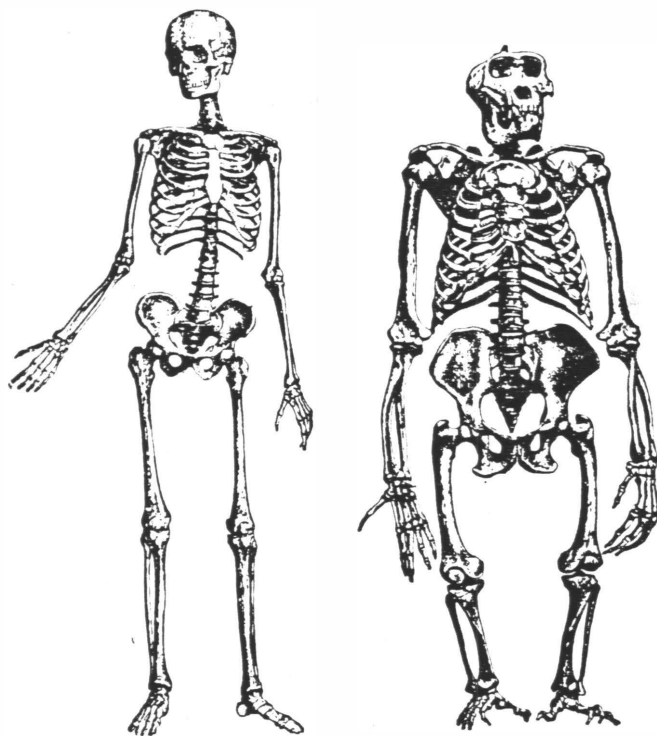
Når det gjelder litteratur så anbefalte Benny Kullinger boken:

"Scientists confront creationism", av Godfrey (Ed.), Norton 1983, samt "Science and creationism", utgitt av USAs National Academy of Sciences, National Academy Press 1984.

I Sverige utgir Föreningen för Bibelsk skapelsetro tidsskriftet "Skapelsetro" i ca. 4 nr. pr. år.

GUNNAR ENGLUND

KILDE: Folkvett nr. 4/84.

Menneske og ape har forskjellige forfedre ifølge kreasjonistene..

(Bilde fra Brehm-Ekman, Djurens liv)

Som nevnt har vi hørt rykter om at det skal være dannet en forening, eller sammenslutning, ved Universitetet i Bergen - innen Zoologisk instituttet der - til imøtegåelse av kreasjonisme. Imidlertid har det ikke vært mulig å få nærmere opplysninger om den angivelige gruppen, da den ikke svarer på skriftlige henvendelser. Noe bør den vel foreta seg før eller senere får en tro.

Forøvrig har vi hørt om studenter som interesserer seg for kreasjonisme - som annen pseudovitenskap.

MYSTERIOUS AMERICA

AV KIM MØLLER HANSEN

*

"Mysterious America"

av Loren Coleman

Faber and Faber inc., 1983.

301 sider, ill. Pris: £ 6.95.

I de siste 25 år har Loren Coleman bodd i en campingvogn og reist Nord-Amerika rundt og samlet inn beretninger om alle mulige mystiske hendelser.

Coleman er uhelbredelig "forteaner", dvs. inspirert av det store arbeide som Charles Forth (1874-1932) påbegynte for 100 år siden med registrering av hendelser av enhver art. Coleman er fast skribent i tidsskriftet "Fortean Times", og hans artikler herfra er samlet i boken "Mysterious America".

Coleman innleder boken med ordene:

"Verden omkring oss er mystisk og noen mennesker har det altfor travelt til å stoppe opp og legge merke til det. Ettersom jeg så mange ganger har vært på sporet av det ukjente, presenterer jeg denne boken for å dele noen av mine reiser og opplevelser i "Det mystiske Amerika" med leserne.

Og det er faktisk en underholdende reise ! I 22 overskuelige, velskrevne kapitler beretter Coleman om fantom-pantere, mystiske kenguruer, Big-feets, sjøhyrer, den nord-amerikanske ape, spøkelses-klovner, Jersey-djevelen, telepirterte alligatorer, ufonauter, spøkelseslys, kjempestore slanger og alt mulig annet godt fra fantasien mørkeste avkroker (- godt at jeg ikke bor i Amerika !)

Hovedtrekkene i beretningene om

(© Philip Hemstreet and Beth Fideler, 1983)

Springheel Jack, with chest aglow, eludes the bullets of Alder-shot's sentries in 1877.

alle disse merkverdighetene har, uansett om man som UFO-interessert kan like det eller ikke, påfallende mange likhetspunkter med beretninger i UFO-rapporter. Om dette så skyldes at alle disse fenomenene er et utslag av samme psykologiske/sosiologiske mekanisme skal her være usagt.

Colemans mange beretninger virker imponerende. Han påpeker forsiktig og med humoristisk distanse at noen av dem naturligvis godt kan ha en naturlig forklaring, men antallet av rapporter tatt i betraktning, så.. Her begår Coleman den samme feil som mange ufologer også gjør, nemlig å vurdere kvantitet fremfor kvalitet.

Hvor troverdig er Coleman i sin gjenfortelling ? Beretningen om "ufonaut-beleiringen"

ved Kelly-Hopkinsville, 1955 (se også UFO-NYT 2/82) kan kanskje gi et fingerpek. Colemans utgave av denne klassiske hendelsen er virkelig spennende og hårreisende, men ligger adskillige tommer fra sannheten !

"Mysterious America" er illustrert med gode sort/hvitt fotos, dystre tegninger, og forsideillustrasjonen viser alle de merkelige skapningene man hører om i boken.

Boken er utstyrt med en omfattende litteraturliste samt appendix med oversikt over observasjoner av spøkelseslys, krokodiller og alligatorer, fantom-skip og sjøhyrer.

Les boken som underholdning foran kaminilden på lange vinterkvelder. Og bli ikke forbauset hvis en kenguru banker på vinduet, eller hvis du om morgenen finner spor etter den avskyelige snømannen, eller hvis

HICKSON EN FALSK PROFET...

Charles Hickson fra Pascagoula, Mississippi, USA, ble overskriftenes mann i 1973 da han fortalte at han og hans venn, Calvin Parker var blitt "kidnappet" av et UFO og undersøkt av skapninger med lange klør. Mange UFO-forskere har trodd på Hickson og Parker. J. Allen Hynek f.eks. sa at han ikke tvilte på at de to hadde hatt en virkelig og skremmende opplevelse. De forekom ham helt oppriktige.

Den kjente UFO-forskeren professor James A. Harder fra California-universitetet i Berkley sa i forbindelse med Hichsons og Parkers beretning at det ikke fantes noen rimelig tvil om at de hadde hatt kontakt med et ikke-jordisk fenomen.

Men at Charles Hickson kanskje ikke er helt og holdent å lite på antydes av hva han sa i 1982 ved en pressekonferanse. Etter den første UFO-opplevelsen hadde han ofte hatt mental kontakt med UFO-vesenene, og møtt dem fysisk tre ganger. Han opplyste at i løpet av 1983 skulle de komme ned på jorden, men innen den tid ville de ha forandret vår planets selvdestruktive kurs.

Hickson uttalte at de fremmede nylig hadde meddelt ham at "energien" skulle bli frigjort i verden i begynnelsen av 1983, og at vi ved slutten av samme året skulle være så positivt forandret at UFO-vesenene ville bli akseptert når de kom.

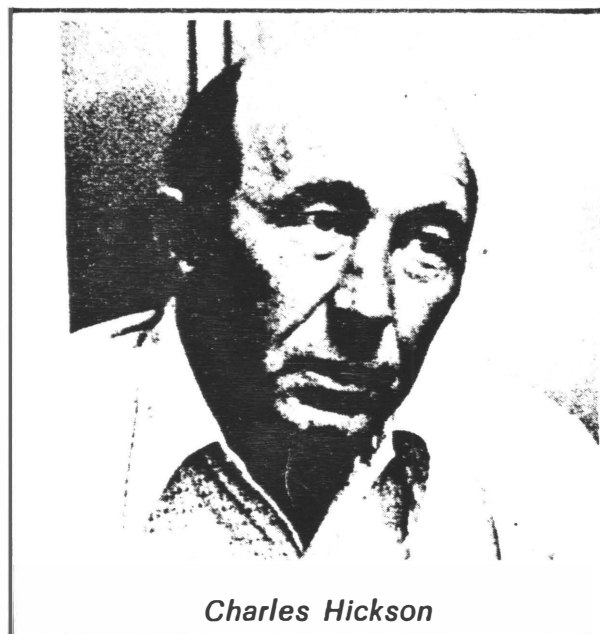
THE SKEPTICAL INQUIRER, høsten 1983.
SØKAREN nr. 6/1984.

ELLERS PÅ UFO-FRONTEN kan fortelles om en annen og ikke mindre kjent UFO-koryfe, nemlig Betty Hill, som sammen med sin mann Barney mente seg bortført av fremmede ("ufo-nauter") i 1961, under en biltur. Nå fortsetter hun å oppdage UFOer på "landingsstedet" i New Hampshire, som hun besøker så ofte som tre ganger i uken. (Jmfr. SI høsten 1978, side 14).

I november i fjor underholdt fru Hill et WBZ TV publikum i Boston med å gjenfortelle sine seneste observasjoner. Hun fortalte at en prest hadde spurt om å få bli med henne til dette aldri bekjentgjorte stedet for å få se UFOer. Hun hadde svart at han var velkommen så lenge han bar sin prestekrave.

Fru Hill påsto at da de ankom til det aktuelle stedet så laget UFOene - trolig til ære for presten - et kors på himmelen.

THE SKEPTICAL INQUIRER, våren 1985.

Charles Hickson

PAN'S GJENFÖDELSE

AV KIM MØLLER HANSEN, SUFOI

"The Rebirth of Pan: Hidden Faces of the American Earth Spirit".

Av Jim Brandon, Firebird Press, Illinois, 1983.

288 sider, illustrert, paperback.
\$ 7.95.

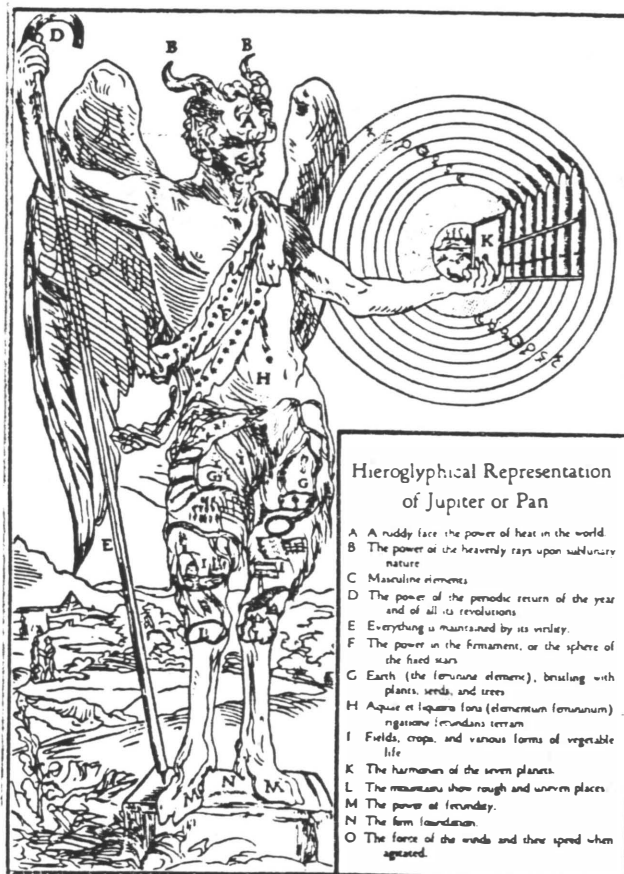
Jorden er en gigantisk superorganisme med tenkeevne og sine egne enorme krefter ! Dette påstår forfatteren Jim Brandon i sin eneste bok "The Rebirth of Pan". Han kaller vesenet for Pan, hvilket for de gamle grekere betydde "allting" og var deres store natur-gud.

Brandon mener at denne Pan-kraften avgjort ikke liker mange av de tingene som moderne sivilisasjon utsetter naturen for, som f.eks. miljøforurening og atomvåpen.

UFOer, dyreskamferinger, Big-foot, sjøhyrer, gamle stenformasjoner med astronomiske oppstillinger funnet i avsidesliggende egner i Amerika, uforklarlige inskripsjoner i sten og redskaper, tusenvis av uforklarlige gravhauger som likevel ikke er gravhauger, men kanskje alkymistiske smelteovner, magiske navn og tall - alle disse merkverdighetene er ifølge Jim Brandon uttrykk for den overmenneskelige intelligens i jorden - Pan-kraften.

Jorden protesterer ved hjelp av disse fenomenene mot overgrepene mot naturen. Budskapet er: Fiendtlighet overfor atomkraft og økologiske forstyrrelser i den såkalte siviliserte verden.

Brandon er grundig, til tider kjedsommelig, i sin "bevisføring", når det gjelder de arkeologiske vitnesbyrd hvorimot det virker temmelig søkt når han blander UFOene inn i den. Han på-

står at UFOene er sett over atomkraftverk og militære baser, og at de bl.a. er skyld i radioaktive utslipp og andre ulykker. Disse påstandene dokumenteres på ingen måte, hvilket meget forståelig da ingen av disse hendelsene ser ut til å være dokumentert overbevisende av noen ennå.

Pan har i det hele tatt meget imot militærpersoner og ordensmakten. Dette ses ifølge Brandon tydelig av en hendelse i august 1979, hvor sheriff Val Johnson ble angrepet av et UFO i sin patruljevogn mens han kjørte nær byen Warren i Minnesota. Derimot ser det ikke ut til at det var et UFO som den 18.oktober 1973 var årsaken til at major Lawrence Coyne nær hadde styrtet ned i sitt helikopter over Charles Mill Reservoir. Synderen var nemlig en formodet sjøorm i vannreservoiret - men det blir jo ett fett, da sjøormer og UFOer jo er allierte sammen med avskyelige snømenn, kryptiske tegn, "gravhauger" osv.

(forts. side 11)

«UFO» OVER HALDEN

[illegible]

"Ingen kan gi noen forklaring på himmelfenomenet som ble observert på natthimmelen over Halden klokken 03 og klokken 04 i natt - i nordvestlig retning. Åse Setterquist i Hjortsbergveien ringte oss i morges og fortalte at hun gjennom en times tid hadde observert fenomenet. Hun kontaktet vår fotograf Arild Brunvand, som kan bekrefte det hun så, men dessverre lot ikke fenomenet seg fotografere. De kan ikke forklare hva det var de så. Det kan heller ikke Forsvarskommendo Sør-Norge, Meteorologiske Institutt eller Arne Børcke i UFO-Rapport."

[illegible]

Slik slår Halden Arbeiderblad opp saken den 10.mai. God gammel oppskrift altså - Forsvaret og Meteorologisk Institutt, som ikke har noen umiddelbar forklaring på rede hånd, og ufolog Børcke som bekrefter mystikken. (Jmfr. Vaaq-saken.)

Tre spalter bruker avisen på dette
hvor det heter:

Det var ved tre-tiden at Åse Setterquist ble vekket av sin mor, som hadde sett noe "rart" på himmelen i retning av Halden sykehus. I løpet av den timen som observasjonen varte ble gjenstanden mindre og mindre. Den flyttet seg meget sakte og hele tiden sendte den ut et gulaktig lys - det kunne minne om et stjerneskudd som sto og blinket.

- Lyset var veldig kraftig og det virket som om lyskilden sto og vibrerte. Gradvis avtok den og i løpet av en time var den borte, forteller hun til Halden Arbeiderblad.

Avisen foreslår at det kunne ha vært et fly, men det mener vitnet at det neppe kan ha vært, da de ikke kunne høre noen lyd på tross av at vinduet sto oppe. På spørsmål om høyden svarer vitnet:

- Fra mitt hjem så det ut som om gjenstanden var ca. 50-100 meter oppe på nattehimmelen over "Sykehusfjellet", men det er umulig for meg å fastslå høyden.

Ved Forsvarskommando Sør-Norge ble vi heller ikke klokere, skriver avisen. Vakthavende kunne kun opplyse at man der ikke hadde fått noen mel-

dinger om unormal aktivitet i norsk luftterritorium i løpet av natten. Hadde slike observasjoner blitt gjort ville vi fått opplysningene umiddelbart, opplyses det.

Og så starter UFO-spekulasjonene. Arne Børcke, en privatperson som samler på UFO-klipp, utelukket med en gang at dette kunne være noen jordisk gjenstand". Ikke fly, ikke helikopter og ikke ballong, for ballonger har ikke selvstendig lys. Så det er tydeligvis gjort i en fei å slå fast tilstedeværelsen av u-jordiske gjenstander over våre byer.

VÆRFENOMEN ?

Ved Meteorologisk Institutt hadde meteorolog Jan E. Johnsen ingen forklaringer på observasjonen. - Det er imidlertid tordenskyer over Østlandet, men med en konstant observasjon over en time og stadig avtagende størrelse er det lite som tyder på at det er snakk om elektriske utladninger i atmosfæren. Avisen avrunder med å etterlyse flere vitner.

FIKK MELDINGEN SENT

NIVFO ØST har sørget for å få observatøren til å fylle ut et såkalt rapportskjema, samt etterkontrollert med det militære, men de mest vitale undersøkelser er beklageligvis ikke foretatt.

Inntil det måtte bli mulig å innhente flere relevante data, har det liten hensikt å kommentere saken

ytterligere. Ifølge rapportskjemaet foretok lyset endringer i kurs, høyde og hastighet. Lyset betegnes som "sterkt" (en subjektiv vurdering).

Andre opplysninger i skjemaet er åpenbart feilaktige, som f.eks. at objektets vinkelstørrelse på utstrakt arm var 2,5 til 3 cm. - altså mange ganger fullmånen..

Vi har gjort visse forsøk på å få tak i journalisten bak avisoppslaget, men i det dette skrives har det ikke lyktes.

Dersom det uten for store omkostninger skulle la seg gjøre å få frem brukbare data vil vi naturligvis komme tilbake til saken i neste nummer av NIB.

Red.

NOTISER

Oversatt fra The Skeptical Inquirer
av Jan S. Krogh

En meget kjent britisk UFO-etterforsker Gordon Creighton, free-lancer i det anerkjente Flying Saucer Review, sysler fremdeles med villfarelsen om at Petrosavodsk-manet-UFOet fra 1977 stadig er et stort mysterium. Dette "UFOet" ble grundig etterforsket og forklart nesten umiddelbart av forsker James Oberg, som oppskyting av den sovjetiske spionsatellitten Cosmos 955. Dette skjedde i Plesetsk, bare 200 miles fra Petrosavodsk. Forklaringen ble publisert i høstnummeret av The Skeptical Inquirer, i Science News, og i flere andre UFO-publikasjoner. Men i juni 1981-utgaven av FSR, verdens ledende UFO-publikasjon skriver Creighton: "Det ser ut som om at det ikke finnes noen tvil om at det som skjedde i Petrosavodsk var noe av det aller mest imponerende."

(Jmfr. NIB nr. 3/82)

I en "nærkontakt av tredje grad-sak" i Bavaria gjennomgikk et vitne en hypnotisk undersøkelse. Her ble ufo-nautene beskrevet som vesener som lignet figuren Kermit i the Muppet Show. Av visse grunner konkluderte etterforskerne med at det måtte dreie seg om hallusinasjoner. Men - ikke så fort - "det er mer mellom himmel og jord enn du kan drømme om" ja, kanskje mulige UFO-nauter virkelig ligner på Kermit?

***;

En artikkel i Fate, nærmere bestemt for februar 1982, med all sin skeptisisme, rapporterer i tilsynelatende fullt alvor at det fra graven til en George Smith fra Arapoho, Oklahoma, av og til

blir ropt ut: "Robins (hans datter) er ikke blitt frelst." Et vitne forteller at - "Når jeg er ute på åkrene hører jeg gamle George skrike ut en gang i uken eller så."

I Søkaren nr. 4/84 side 40, har redaktøren Sven Magnusson, noen betraktninger i forbindelse med at skeptikeres forklaringer på uvanlige fenomener av og til kan virke besynderlige. De kan si at personer som har iaktatt et uidentifisert flygende objekt (UFO) i virkeligheten har sett planeten Venus!

Mange vil kanskje i likhet med SM undre seg over en slik forklaring, men da bør en spørre seg hvor mange "UFO-beretninger" vedkommende selv har undersøkt. I NIVFO finnes personer med over 20 års erfaring på dette felt, og i de siste 5-6 årene har vi hatt anledning til å undersøke slike saker temmelig grundig. Et resultat er at vi ikke ser noen grunn til undring over Venusforklaringen. Tvert imot har det utallige ganger vist seg at det nettopp er den lyssterke Venus som har gitt opphavet til mer og mindre utbroderte UFO-beretninger. Også "erfarne" iakttakere lar seg lure av dette himmellegemet. Jmfr. f.eks. ex-president Jimmy Carter. Vi har skrevet en artikkel til Søkaren med kommentarer og eksempler.

En bør, som SM påpeker, ha respekt for folks omdømme; men også for sannheten og den virkelighet man skal orientere seg i. Det er blitt sagt"... som om ikke all forskning, alle krav om objektivitet og kritisk holdning, i siste instans

Er Jim Brandons Pan-kraft en helt ny ide? Å betrakte jorden som en stor, levende organisme er faktisk ikke noen ny tanke, men har opptatt mange forfattere og vitenskapsmenn.

De britiske forskerne James Lovelock og Sidney Epton, konkluderte i deres "New Scientist"-artikkel "The Quest for Gaia":

"Det forekom oss at jordens biosfære var i stand til å kontrollere temperaturen på jordens overflate og atmosfærens sammensetning... Systemet så ut til å oppføre seg som én organisme, selv et levende vesen."

Jim Brandon fikk i 1978 utgitt boken "Weird America". Han har tidligere vært vitenskapelig skribent hos større amerikanske aviser. Han er ivrig forteaner og har liksom Loren Coleman reist Amerika rundt og besøkt alle de mystiske stedene.

"The Rebirth of Pan" utmerker seg ved å ha masser av fotografier, tegninger med fyldige undertekster, mange noter, en alen lang litteraturliste og et stikkordregister.

Etter 288 siders lesning er jeg ikke overbevist om Pan-kraftens eksistens, men det er dog oppløftende at Jim Brandon har et formål med å blande alle disse fenomenene sammen - nemlig å bevise Pan-kraftens eksistens. Denne samlende ide mangler i Colemans bok "Mysterious America".

Copyright: Kim Møller Hansen

NOTISER (FORTS.FRA FORR. SIDE)

har sitt utspring i en slik opplevelse, en slik tro:
TROEN PÅ SANNHETENS VERDI."

Venus-forklaringen er vanligvis på ingen måte en lettkjøpt forklaring.

Men selv ved absolutt positive identifikasjoner, sågar av observatøren selv, har det forekommet at UFO-fanatikere har nektet å godta forklaringen. De t bør vel være vel så besynderlig som n o e skeptikere måtte foreta seg i slike saker...

"WHERE HAVE ALL THE UFOS GONE ?"

Det ses færre og færre UFOer, og hvis UFOer som noen tror er fremmede romskip så har de kjære romvesener tapt interessen for vår gamle moder jord.

Man kan naturligvis filosofere over hva årsaken kan være. Kanskje er forurensningen blitt i overkant; kanskje er de sure over at vi jordboere nå foretrekker aura-massasje, guruer og vårt eget speilbilde.

I siste nummer av UFO-NYT luftes tanken om at ufologene er blitt for dyktige til å forklare de UFO-observasjoner som gjøres. I 1984 hadde man hatt 152 henvendelser, men kun 12 står igjen som uforklart. Dette ifølge Berlingske Tidende den 20.april, med referanse til en pressemelding fra SUFOI.

Så har det da endelig lyktes for ufologene å overflødiggjøre seg selv, som man på et tidspunkt så flott har erklært som målsetting for arbeidet. Men det var åpenbart ikke akkurat denne måten man hadde tenkt seg, for i UFO-NYTs lederpalte (nr.2/85) beklager man at medlemmene sier opp sine abonnement, fordi de finner bladet kjedelig. Kanskje gir det nå bakslag at man i årevis har hatt et økonomisk samarbeide med blad av okkult observans, som absolutt ikke er kjedelige. "Det Ukendte", som man hadde fellesabonnement med i flere år, har alltid vært et solid okkult underholdningsblad.

SKOPTICA NR. 1/1985.

KOMMENTAR:

På den tiden da SUFOI praktiserte det fellesabonnementet det er tale om, var "Det Ukendte" ikke slik som i dag. Det bør være nevnt at SUFOI kuttet ut forholdet etter at "Det Ukendte"'s seriositet avtok til langt hinsides det akseptable.

Alle seriøse blad vil måtte miste ikke-seriøse lesere - lesere som ikke vil ha kritiske kommentarer, men kun røverhistorier som ikke er verd papiret de er skrevet på.

UFO-MANIPULERING

Følgende historie kan stå som et godt eksempel på hvordan en stor del av UFO-bevegelsen manipulerer "informasjon" slik at denne best mulig skal passe med de inntrykk man ønsker å skape. Det ser ikke ut til at man tar hverken seg selv eller den "store sak" særlig alvorlig, siden manipuleringen ofte er så åpenbar og naiv at ingen gjennomsnittlig leser kan unngå å legge merke til den.

I det engelske UFO-foreningsbladet BUFORA-Bulletin (des.-84/jan.-85) under spalten brev fra leserne har Jan S. Krogh, NIVFO, kort kommentert en misvisende opplysning vedrørende Hessdalen, som sto i samme blad for februar 1984, hvor det het: "There is no firm evidence to link the reflections to cold and warm air inversions!"

Krogh skriver og påpeker at den nylig publiserte HESSDALSRAPPORTEN har bevist at dette ikke er riktig. Han viser til de håndfaste meteorologiske data som rapporten dokumenterer.

Brevet ble riktig nok trykket, men det later til å ha falt bladets redaksjon tungt for brystet: Like under Kroghs brev står det en lengre kommentar til brevet, fra "Project Coordinator and Treassurer" for "Project Hessdalen" - også kjent som et av overhodene i den norske UFO-bevegelsen. (Med passende bakgrunn for et slikt verv.) Der heter det at NIVFOs undersøkelser i Hessdalen gikk ut på, å sende opp noen få ballonger, sjekke temperaturer og måle snødybden med kosteskift. I UFO-lederens øyne er dette med andre ord alt som kommer ut av driften av en meteorologisk hovedstasjon i løpet av en måned.

En bør vel ikke regne med at UFO-okkultister flest leser Hessdalsrapporten, eller lignende litteratur, men man burde dog kunne forvente at også disse fulgte en smule med i det som skjer utenom den naivistiske UFO-propaganda.

Bladets lesere får også vite at innbyggerne i Hessdalen "ikke vil ha noe med NIVFO å gjøre."

Til dette er å si at NIVFO var den første instans som hessdalingene kontaktet om fenomenene og at våre folk aldri har møtt annet enn velvilje i dalen. (Med UFO-aktørene derimot har det vært så ymse i så måte.) Men en annen ting er at det i Hessdalen finnes en ørliten "hard kjerne" av personer som kan skilte med "de beste" observasjonene, og som har forsøkt å overgå hverandre med slike syner. Disse ønsker åpenbart å opprettholde romantikken i dalen, og har derfor ingen ting imot at svermere forsøker å bidra til det. Men det store flertall av folket i Hessdalen synes hittil å ha reflektert en objektiv holdning til saken. Dette kommer også til uttrykk hos de troende selv, når de ergelig bemerker: "Nå sier folk at det dreier seg om plasma-fenomener..."

Forøvrig er det jo ganske tynt å kritisere Hessdalsrapporten for at den gjengir faktiske meteorologiske data fra området. Men som vi ser er dette uønskede data og profanering av helligdom.

Vi ville ikke ha ofret tid på et naivt "leserbrev", da skulle vi få nok å gjøre. Det vi ønsker å fokusere er at BUFORA-Bulletin må ha sendt Kroghs innlegg til sine norske kolleger før bladet ble trykket, i den åpenbare hensikt å få et norsk innlegg som skulle "nøytralisere" opplysningene om de meteorologiske målingene i Hessdalen. De kunne muligens rokke ved enkelte leseres tro...

Effekten av denne manipuleringen er ingen ting å bry seg med. Seriøse lesere vil ta det for hva det er, og forskningsresultatene i Hessdalsrapporten vil være tilgjengelige i andre og mer anerkjente fora. Men det er unektelig interessant å se hvilke metoder som benyttes for å få terrenget til å passe med kartet i den ufologiske verden.

* * *

Over til neste side -

UTENLANDSKE REAKSJONER

Det sier unektelig en hel del når et foreningsblad, som oppfatter seg selv som seriøst tror at man kan bløffe leserne på denne måten: Å imøtegå Hessdalsrapporten med et "leserbrev" som kun kan avsløre intensjonene og personene bak det.

Og oppsikt har det da også vakt.

I CENAP-Report nr. 110 (10.4.85) har Gilbert Schmitz, CEPS/CENAP, et lengre innlegg (nesten tre sider), hvor han med utgangspunkt i denne episoden henleder oppmerksomheten på informasjonsmanipulering i massemedia generelt og i off-beat litteraturen spesielt.

Schmitz har funnet grunn til å gå i detalj når det gjelder dette konkrete tilfellet. Han er nemlig bløt dem som mottar både "news letter" og brev fra den norske UFO-bevegelsen, og han ser ingen grunn til å legge fingrene imellom. Meget treffende beskriver Schmitz et "trosselskap", som under påberopelse av "seriøse vitenskapelige metoder" trækker naturvitenskap og humanistisk vitenskap under støvlene for å rettferdiggjøre sin egen overtro. Han refererer til materiale som viser hvor blind og stas man kan bli ved å lulle seg inn i slik overtro.

I BUFORA-Bulletin spør den norske ufologen: "Hva er egentlig et naturlig fenomen?" Han vet altså ikke hva et naturlig fenomen er, men spekulerer likevel over "ikke-naturlige-fenomener". Schmitz påpeker hvor utrolig lite vedkommende vet om vitenskap. (Og om "ufologi".)

I innlegget i BUFORA-Bulletin får man som vanlig høre om hessdalingenes store interesse for ufofolkets aktiviteter i dalen, og om all den imøtekommenhet de blir til del. Dette står ikke bare i strid med opplysninger man har fra Hessdalen, men også fra den norske UFO-bevegelsens egne medlemmer:

I et brev til Schmitz skriver en av disse at foreningen har delt ut ferdig adresserte og frankerte konvolutter med spørreskjemaer til 3300 husstander i Hessdals-området. Responsen var skuffende. Av de 3300 konvoluttene som ble sendt ut fikk man kun 25-30 i retur...

Og i brevet fra det norske forenings-medlemmet heter det i denne forbindelse at:

"... viste at den lokale interessen for prosjektet og fenomenene i Hessdalen var liten".

Men utad gis det altså bevisst falsk informasjon. Schmitz påpeker og kritiserer sterkt at en organisasjon som BUFORA driver sensur og manipulering av dette slag overfor sine lesere, for på den måten å påvirke folks oppfatning.

* * * *

Men dette er såvisst ikke noe nytt. Enhver som studerer UFO-litteraturen opp igjennom årene, og også annen off-beat litteratur, vil finne at den slags manipulering med informasjon og data er helt grunnleggende.

La oss med det samme ta med et ferskt eksempel fra Sverige. Der hadde en UFO-forening, svært lik den norske, forkynt at Vetenskap och Folkbildning (V&F) "ikke våget å stille opp i en debatt om UFO. V&F fikk innbydelse fra foreningen til en slik debatt på en bestemt dato. V&Fs representant forklarte på telefon at denne datoen ikke var mulig på grunn av styremøte den dagen. Han ble da møtt med trusler om at massemedia nok kunne være interesserte i å høre at V&F ikke stilte opp. V&Fs vedkommende, som forøvrig innehar en høy stilling i det offentlige, svarte at om man tyr til slike infantile trusler så blir det ingen debatt.

* * *

Det beste med fanatismen er at den ofte er kombinert med en slik naivitet at den avslører seg selv på det grundigste.

Nå vet vi at det finnes endel vanlige mennsker som er interesserte i å følge med og sette seg inn i slike emner som er lite anerkjent, men som "rører seg i tiden". De vil gjerne vite om det finnes seriøs litteratur om slikt og om informasjonen er pålitelig. Historier som disse bør være godt egnet til å belyse spørsmålet.

URI GELLER

SISTE DEL

GELLER-OFRE

I sin bok nevner Jan Crosby et søskenpar ved Slemmestad utenfor Oslo. Han hadde som alle andre lest om disse pikene med de merkelige evnene. De hadde vært omtalt i pressen, vært intervjuet og laget demonstrasjoner for radioen, så hele Norge visste at de var bekreftelser på Gellers overnaturlige evner.

Crosby ville se nærmere på saken, men den eldste av pikene nektet å møte ham, sikkert ikke uten grunn. Den yngste på 15 år var derimot mer villig og sammen med hennes mor tok de plass i stuen, hvor Crosby fikk servert den ene kjøkkenredskaper etter den andre, mer og mindre bøyd. Men Crosby fikk ikke se fenomenet på de vilkår han hadde regnet med. Piken måtte holde gaffelen inne i begge hendene for å klare det. Hverken moren eller datteren kunne forstå hvorfor han hadde lyst til å holde i den ene enden. Crosby tok for første gang blikket delvis bort fra piken. Og hun utbrøt: "Nå bøyd den seg !" Hun slengte gaffelen fra seg på bordet. Ja, ja, noen kaller det okkult kraft også det å bøye en gaffel med rå håndkraft inne i hendene så man får tydelige merker i håndflatene. Det var nemlig det hun gjorde den lille damen.

Det neste tilfellet gjelder en ung mann som arbeidet i en bank i Oslo. Har har påviselige krefter som han ikke vet hvor kommer fra, påsto han. Pressen slo det stort opp.

Dag Johannesen (Danell) fra Magiske Cirkel i Oslo besøkte dette "fenomenet" å kunne med letthet avsløre demonstrasjonene som juks. Men han lot i første omgang som ingen ting. Danell ringte så til den unge mannen dagen etter og meddelte styrets beslutning vedrørende den avslørte bløffen, og begrunnet hvorfor. Den unge mannen nektet fremdeles for at han jukset. Etter det svaret var ikke Danell snauere enn at han utfordret Norges Uri Geller med kr. 10.000,- der-

han kunne stå frem i Magiske Cirkel Norge og demonstrere sine "evner" en gang til. I likhet med Uri Geller vred også den norske Geller seg unna en slik konfrontasjon ved å nekte: "...å demonstrere for en flokk mistroiske sinnatagger."

Dette var en av grunnene til at Jan Crosby ønsket et seriøst møte med Norges Uri Geller.

Crosby fikk avtalt et møte på hans arbeidssted og medbragte båndopptaker. Etter intervjuet skulle mannen demonstrere tankeoverføring. De satt med to meters mellomrom. Crosby tegnet først et vanlig enkelt nøkkelhull. Han svarte ved å tegne noe som lignet en pipe eller snadde. Han fikk en sjanse til og Crosby tegnet en lyspære. Han tegnet tre forskjellige utgaver av noe som lignet en kopp, både med og uten hanker. Etter disse to bommene gav han opp.

Så var det bøying av skje som skulle demonstreres. Først ville han holde skjeen i hånden, for som han sa: "Slik at jeg kan godsnakke litt med den på forhånd. Denne godsnakkingen foregikk i 5-10 minutter. Man begynte så etter beste Geller-mønster. Crosby holdt og fenomenet gned, mens han villig vekk fortalte om alle underen han hadde forårsaket i banken.

Han hadde tydeligvis problemer med bøyingen denne dagen. Så spurte han plutselig om Crosby hadde noe imot at hans kvinnelige arbeidskollega holdt i skjeen ? O.K. Mens han gikk inn for å hente henne fikk Crosby for første gang kjenne på skjeen med begge hender. Han hadde valgt ut en skje av så mykt materiale at Crosby bøyd den med to fingre på den ene hånden. Vel tilbake startet det hele på nytt, men nå med kollegaen som medhjelper. 10 minutter gikk uten at noe skjedde. Om man hadde noe imot at de flyttet over til et annet lokale ? O.K.

- Jeg holder den opp i luften slik at du ser at jeg ikke bøyer den mens

vi går inn i det andre rommet, sa han og holdt skjeen tydelig opp i luften.

Crosby begynte å få liten tid og tenkte som så: "Siden du ikke ennå har klart å bøye skjeen med ren håndkraft mens jeg har passet så godt på, får du heller få din sjanse nå på veien inn." Hans kollega gikk først inn, og Crosby gikk inn etter henne, idet han lot det okkulte fenomenet følge etter seg, slik at han på veien inn kunne gjøre unna den nødvendige bøyningen han trengte uten at det ble sett.

De inntok sine plasser, og ganske riktig: Crosby registrerte med et raskt blikk at skjeen allerede var bøyd i det de begynte. Crosby lot ham gjennomføre "demonstrasjonen" uten å avsløre lureriet.

Crosby tenkte å få et nytt møte med ham hjemme hos ham selv slik at hele avsløringen kunne fåes med på bånd. Dette ble ordnet noen dager senere. Det samme gjentok seg. Den ene historien verre enn den andre om alt som hadde hendt ham.

Så igjen over til en teskje. Denne gangen fikk Crosby se på en av de 4 han bragte inn i stuen. Den var i orden, men ikke den han byttet om og skulle bøye. Om man hadde noe imot at hans kone holdt i skjeen mens han gned? Nei, bevares, alt for saken. På veien bort til henne bøyd han skjeen frekt og freidig så Crosby tilsynelatende ikke skulle se det.

Da de skulle begynne spurte Crosby om skjeen fremdeles var i orden.

- Jada det er den, svarer han bestemt.
- Om det var mulig å ta en titt på den før du begynner?

Dette var nok en strek i opplegget for ham, dessverre. Ved det som nå skjedde royk nok myten om hele Norges Uri Geller også.

Om han skulle protestere på riktigheten av dette også, så har Crosby alt det som foregikk den kvelden med den videre samtalen og selvmotsigelser til tusen og tilbake igjen på bånd. Det er nemlig ikke verd å kaste bort mer papir på det.

Crosby gav ham sjansen natten over til å tenke igjennom om han ville innrømme åpent og ærlig at han hadde hatt det mo-

ro med å lure pressen, arbeidskolleger og ikke minst sin egen familie. Gjorde han det, ville Jan Crosby for sin del glemme hele af-færen og ikke nevne noe om det som hadde skjedd. I motsatt fall måtte nok Crosby referere det han hadde sett som et innlegg i boken. Under henvisning til at han selv tror han virkelig er i besiddelse av okkulte krefter og energi.

Vel, svaret står tydelig nok på disse sider, som er hentet fra boken.

* * *

Geller-bølgen rullet frem, og etter den er det kommet andre bølger, drevet frem av en mengde mennesker som vil ha slike, og ennå mer av mektige interesser som tjener enorme summer på det. Uten hensyn til skadevirkninger og konsekvenser. I denne situasjonen var det at norsk fjernsyn valgte å kombinere middelalder med moderne påvirkningsmetoder ved å introdusere Geller som et enestående fenomen, ved å glemme å fortelle om hans tryllekunstner-kariere og ved å slippe motforestillingerne til i en form som gjør dem fullstendig virkingsløse.

* * *

Jan Crosbys bok var et forsøk på å stoppe det verste hysteriet, og sin virkning har den nok hatt. Men uansett: Det vil alltid være fjernsynsfolk som skyver smålige hensyn til side for å oppnå lettvtint sensasjon. Publikasjoner som trenger opplag. Svindlere som trenger reklame. De trenger Gellere og Gellere trenger dem. Og når avsløringene omsider gjør det for vanskelig vil nye dukke opp.

Vi vil her benytte anledningen til å minne om denne boken, som alle burde lese:

JAN CROSBY: SANNHETEN OM URI GELLER
Bjørnsen & Schram Forlag A/S, Oslo
1974. 74 sider paperback - kr. 10,73.

Ta en kikk hos bokhandleren, i fall boken ennå finnes.

FOTO-UTSTILLING

THE CENTER FOR UFO STUDIES (CUFOS) (Hynek's organisasjon) har hatt en ny utstilling av fotografier, denne gang ved et shopping-senter i Seattle-området. John P. Timmerman, formann i CUFOS var til stede for å svare på spørsmål og tilby materiale til de lokale butikkundene. På tross av at den nye utstillingen er betraktelig forbedret rent estetisk i forhold til den opprinnelige, så er meste-parten av fotografiene de samme som før. (Se SI, Spring 1984, s.209-210).

Visse hovedforandringer bør nevnes. En av de 14 veggene (platene) er avsett til den slags ting som ofte blir mistolket som UFO, og som CUFOS kaller "Identifiserte Flygende Objecter", eller IFOs. En liten folder med informasjon om hvert bilde deles ut gratis.

Størsteparten av utstillingen består av fotos og tegninger av tvilsom natur. Nærkontakt av tredje grad er en fremtredende del av materialet. Prominent blant disse er bortførelses-historien om Travis Walton, og den såkalte Socorro-saken fra New Mexico i 1964. Ikke et ord er nevnt hverken på oppslagene eller i folderen om at disse sakene vidt og bredt er ansett som åpenbare bløffnummer.

Det berømte McMinnville (Oregon)-bildet, tatt av Paul Trent, og Delphos-saken fra Kansas, er også endel av presentasjonen. En vegg i utstillingen bærer tittelen: "UFOs and the Government" (UFOer og regjeringen) og inneholder kopier av UFO-relaterte "dokumenter" som man har fått tak i gjennom Freedom of Information Act. Man finner også en presentasjon av boken Clear Intent, som er enda en i den tilsynelatende endeløse serien av regjerings-sammensvergelses-bøker. (Omtalt i SI, Winter 1984-85). Det er vanskelig å betrakte denne del av utstillingen som noe annet enn en godkjennelse av konspirasjonsteorien om UFO.

En ting CUFOS-utstillingen ikke godkjenner er noen som helst slags form for skepsis overfor UFOer. En utstillingsplate med tittelen "Research and Publication"..., nevner grupper og sammenslutninger fra hele verden, men den har ikke et ord om CSICOP eller the Skeptical Inquirer. I den 12-siders guiden for utstillingen er det ikke nevnt noe som helst om de arbeidene som har en skeptisk innstilling overfor UFO. Men en rekke pro-UFO-bøker er listet opp.

CUFOS hadde anmodet lokale medlemmer om å bistå under showet. Da jeg besøkte utstillingen var Dale D. Goudie, lederen for the Puget Sound Aerial Phenomena Research Group - (PSAPR) på plass for å bistå med å besvare spørsmål. Jeg spurte Goudie om han var enig med fremstillingen på IFO-veggen i at 80 til 90 % av alle UFO-observasjoner var IFOer. Han svarte at CUFOS var "way off base" med denne, og mente at bare 30% av observasjonene var virkelige IFOer. Resten var legitime ukjente. Goudie støttet også sterkt teorien om regjerings-konspirasjon, og fortalte at hans gruppe nå arbeidet med en viktig sak som fant sted i Tacoma. Bevis omkring denne nye saken var ennå ikke klare for frigivelse til publikum men ville snart foreligge. Jeg ble fortalt at PSAPR var sterkt opptatt av å etterstrebe en streng vitenskapelig linje i UFO-arbeidet.

Det kanskje mest signifikante fotografiet når det gjelder CUFOSs forhold til UFOer var å finne i Rex Heflin-bildene. (Se NIB 1/85, s.23) Opprinnelig tatt av Rex Heflin i august 1965. Disse fotografiene er nesten uten unntak betraktet som bløff til og med i UFO-kretsene. Da den første utstillingen kom til Seattle var også Heflin-bildene med. Da jeg i en korrespondanse med Timmerman kritiserte dette svarte han at det var "mange, inklusive høyt an-

sette studenter av UFO-fenomenet, som betraktet dem som uforklarte." Senere, i min rapport til the Skeptical Inquirer, viste jeg til de sterke argumentene mot Heflin-bildene. (SI, Spring 1984). Den nye utstillingen inneholder fremdeles disse fotografiene, men i den tilhørende gratis-folderen nevnes de som fotografier "ansett som bløff av de fleste" etterforskere.

I min første rapport om CUFOS-utstillingen skrev jeg at utstillingen var enda en ny indikasjon på ufologiens intellektuelle bankerott. Dette må ha vært et uheldig ordvalg da det kan involvere både et finansielt og et vitenskapelig problem for utstillingen. Men faktum er at Southcenter Mall betalte CUFOS 1000 dollar for den tre dager lange utstillingen, samtidig som de dekket alle omkostninger, inklusive skipninger, lufttransport og innkvartering. Utstillingen reflekterer liten kredit såvel til butikksektorens ledelse for å presentere den til publikum som til CUFOS for å komponere den.

Påstander om at CUFOS går inn for å håndtere UFO på en vitenskapelig måte er effektivt tilbakevist ved denne utstillingen.

- Michael R. Dennett

(Leder for the Northwest Skeptics)

KILDE: THE SKEPTICAL INQUIRER Vol.9, nr. 3, Spring 1985.

ILD-GÅING

AV

ROBERT SHEAFFER

ILD-GÅING ER et gammelt rituale, praktisert i slike fjerne og eksotiske strøk som Fiji Islands, Sri Lanka og Tibet, og det sprer seg nå blant de innfødte på et sted som kalles California. Lederen for bevegelsen er Tolly

Burkan fra Teain Harte i Mother Lode country nær Sacramento. Han har seist rundt i hele staten (og andre steder) og tilbudt den nysgjerrige en mulighet til å spasere på glødende kull, for en beskjedne sum av \$50 pr. tur. Lite er nevnt om Burkan's tredjegrads forbrenninger på føttene etter en ild-gang, omtalt i Los Angeles Times. Den tiden teller ikke, sier Burkan, fordi han var dum nok til å gjennomføre en annonsert ildgang på tross av feber som kunne medføre at noen få ekstra grader var

nok til å øke temperaturen i fot-sålene over forbrenningspunktet; selv om kynikere kanskje ville svare at feberen lett kunne ha forhindret ham i å spasere fort nok til å unngå skader.

Denne Californiske ildsjelen, i dag en fare for "ild-gåing-instruktører", mange opplært av Burkan selv (som krever "copyright" på den slags) arbeider feberaktig for å fylle dette brennede behov. En av dem er Tony Robbins fra Los Angeles, som innrømmer å ha blitt alvorlig forbrent to ganger, i et av tilfellene mens han optrådte på TV. (Robbins føler at reporterens kommentarer fikk hans konsentrasjon til å svikte.) En annen er Larissa Vilenskaya fra San Francisco, som nylig emigrerte fra Russland. Inn-til ganske nylig drev hun en suksessfull karriere i begge land ved å vise frem "psykiske krefter" til vitenskapsfolk. Under et intervju ved KGO-Radio i San Francisco på fredag morgen den 7. september 1984 fortalte Vilenskaya om sitt ild-gåing-seminar som skulle holdes den samme kveld, og hun inviterte lytt-ere til å delta. Hun forsikret dem om at ingen noensinne var blitt skadet. En av de to reporterne som ledet intervjuet, Melody Morgan, annonserte at hun ville delta i ild-gåingen for å forberede en artikkel om det.

Fra the San Jose Mercury News, søndag den 9. september:

"REPORTER FORBRENT UNDER ILDGANG

En radioreporter fra San Francisco pådro seg første- og annengrads forbrenninger på føttene da hun deltok i et ild-gåing-seminar.... Melody Morgan, 27, ble skadet fredag kveld da hun gikk over 8 fot lang haug med glødende kull." Det ble senere rapportert at også en annen kvinne hadde blitt brent den kvelden, om enn mindre alvorlig. Morgans føtter ble beskrevet av Mercury News-reporteren som "opphovnet og svulne, med fryktelige blemmer". Hun ble behandlet på sykehus i San Francisco, og så utskrevet. Den påfølgende mandag morgen var hun tilbake på jobb, hvor hun avgav rapport, inklusive lydbåndopptak av sine egne skrik. Hun forklarte at hennes "analytiske sinn"

må ha overtatt og forårsaket hennes konsentrasjon å svikte og føttende å bli brent. Enten det eller så gikk hun ikke fort nok.

The Skeptical Inquirer, Vol. 9/85

CASH-LANDRUM-SAKEN

Vi skal her i store trekk gjengi og kommentere en av ufologiens største flaggsaker i senere tid, den såkalte Cash-Landrum-saken.

Det var den 29. desember 1980 om kvelden at vitnene kom i bil like utenfor Dayton, Texas: Betty Cash, 51, Vickie Landrum, 57, og Colby Landrum, 7 år.

På en forholdsvis ødslig vei ca. 50 km fra Huston fikk Colby øye på et sterkt lysende objekt som svedde over trærne noen kilometer lenger fremme. De to kvinnene mente at lyset avgjort ikke kunne komme fra noe fly, da det sto stille i luften. Det heter at etter noen minutter gikk objektet over fra horisontal- til vertikalposisjon. Det svevet da ca. 7-8 meter over veien. Fra undersiden slo det ut ildtunger som fra en rakett. Vickie ropte til Betty at hun måtte stanse bilen, da de ellers ville bli stekt levende.

Bilen stanset 60 meter fra lyset. De syntes at objektet lignet en "diamant av ild". De sier at det var større enn bilen (en Oldsmobile Cutlass) og overflaten lignet aluminium. Objektet lyste opp skogen fullstendig og varmen var voldsom.

Alle tre gikk ut av bilen, men etter et par minutter var Colby så redd at Vickie tok ham med inn igjen. Betty ble stående foran bilen å se på denne tingestensom i trance. Da hun skulle sette seg inn i bilen igjen etter noen minutter var dørhåndtaket så varmt at hun ikke kunne ta i det uten å legge lærjakken sin imellom.

Hver gang flammene slo ut under objektet steg det, og sank hver gang flammene ble borte. Selve lyset var like sterkt hele tiden og på tross av dette sier de at de kunne se objektets diamantform og at hjørnene ikke var helt skarpe, men avrundet. Blå flekker eller

lys strakk seg rundt midtpartiet. En uregelmessig pipende lyd hørtes hele tiden.

Objektet begynte langsomt å bevege seg bort over trærne mot sydvest. Da var det at en hel armada med helikoptere dukket opp fra flere kanter. Det virket som om de forfulgte objektet. UFOet og helikopterene forsvant i det fjerne, og bilistene kunne kjøre videre. De kunne da se objektet som en liten lysende sylinder i det fjerne.

Under den første observasjonen hadde Betty vært utsatt for varmestrålingen utenfor bilen i 5 til 10 minutter, Vickie i 3 til 5 minutter og Colby i ca. 1 minutt.

Vitnene hevder at de kunne telle opp til 23 helikoptere som kretset rundt objektet og i området; noen med doble propeller og senere angivelig identifisert som CH-47 Chinook.

ETTERVIRKNINGENE

Betty fikk ikke sove den natten. Hud- en ble rød som ved sterk solforbrenning. Om morgenen var hun nesten i koma.

Vickie og Colby fikk de samme symptomene, men svakere. Sterk "solforbrenning, diarré og brekninger.

Bettys tilstand forverret seg, og hun ble lagt inn på Parway Hospital i Dayton. Der nevnte hun til å begynne med ikke noe om UFO-historien, og legene mente at var tale om ordinære brannskader.

Disse skadene forandret Betty så mye at venner ikke kjente henne igjen. Og hun kunne ikke se på en uke. Håravfall og hodepine hørte også med. Legene mente at hun måtte ha vært utsatt for elektromagnetisk stråling av noe slag.

Vickie og Colby fikk gjentatte hudinfeksjoner og nedsatt syn. De måtte bruke sterke briller.

ERSTATNINGSKRAV FREMSETTES

Den 2. september skrev advokaten Peter Gersten (1) et erstatningskrav til flyvåpenet. Kravet ble avvist under henvisning til at flyvåpenpersonell eller utstyr hadde vært involvert i den påståtte hendelsen. (2)

I januar 1984 sendte advokaten inn en

stevning til US Air Force på 20 millioner dollar, men noe svar skal ikke ha blitt mottatt.

SPEKULASJONER

I bladet Søkaren nr. 6/85 har den svenske ufosupportereren Håkan Blomqvist en artikkel om Cash-Landrum-saken. Han mener der at de sannsynligvis aldri vil få noen erstatning, da dette ville innebære at flyvåpenet ble tvunget til å erkjenne enten at UFO eksisterer eller at de selv utvikler UFO-farkoster. I likheter med andre ufologer finner han tilstedeværelsen av alle disse helikopterne overmåte interessant.

Han forteller videre hvordan Betty etter sykehusoppholdet ringte til flere militærbaser for å få informasjon om disse helikopterflygningene. Men ingen kjente til noe slikt. Hun ringte også NASA, men også der ble beskjedent negativ.

Den 30.april feiret man "Det fremtidige jordbrukets dag" i Dayton. Vickie og Colby var der, og fikk da bl.a. se et CH-47 helikopter. Colby ble livredd og flyktet inn i et hus, heter det. Vickie spurte piloten på helikopteret, Willy Culberson om han hadde fløyet i området tidligere. Helt spontant svarte han at han sammen med noen andre piloter var blitt kalt ut den 29.desember på grunn av et UFO. Men da Vickie fortalte at hun var en av dem som ble skadet av UFOet, trakk Culberson seg raskt tilbake.

Ufologen John Schuessler (3) snakket senere med piloten på telefon, men han benektet da at han hadde vært innblandet i UFO-hendelsen.

De tre vitnene fortalte til å begynne med ingen ting om opplevelsen. Som grunn for dette oppgir de at de ikke ville bli sett på som galninger. Det var først etter at skadene oppsto at de kom med denne historien.

I sin artikkel skriver Blomqvist til slutt: "På tross av at saken har fått en uhyre publisitet og er noggrant dokumentert av flere forskere, er det ikke trolig at man vil få noen hjelp fra myndighetene. I hver fall ikke så lenge UFO klassifiseres som "above top secret".
(4)

KOMMENTARER

Dette lyder jo i første omgang svært så overbevisende. Det skorter hverken på dokumentasjon eller forskningskapasiteter, og myndighetene har som vanlig ikke rent mel i posen.

I UFO-bladene, bl.a. The MUFON UFO-Journal, heter det at dette er en av de mest signifikante rapporter i moderne UFO-historie og at den kun har to mulige forklaringer: Enten at det var et militært forsøksobjekt avprøvd over en highway nær et stort tettbebygget område, med de farer dette ville innebære, eller det var et fremmed luftbårent fenomen med mange av de samme detaljer og egenskaper som UFO-ene sies å ha.

Det synes åpenbart at ingen ufolog er blitt slått av den muligheten at hele historien kan være en bløff. De påpeker det meget usannsynlige i at forsvarsdepartementet ville teste noe nytt strålevåpen ved et bebygget sted når man har store ørkenområder i Nevada, og som alltid er blitt brukt tidligere. Det eneste alternativet ufologene kan forestille seg er at etter tre tiår med vennlige vistinger til jorden så begynner interplanetarerne plutselig å anvende strålevåpen på uskyldige jordboere. Mange personer har påstått seg å ha vært nærmere UFO-er enn Cash og Landrum, og dusinvis påstår å ha vært ombord, men ingen av disse har noen gang rapportert slike symptomer og ettereffekter.

Tidligere har f.eks. redaktør Rickard Hall i MUFON-journalen tilrådet mer "kritiske holdninger" til sensasjonelle UFO-rapporter. Men i Cash-Landrum tilfellet ser vi at ufologene uten videre etablerer som et faktum at sykdomssymptomene var en følge av UFO-nærværet. Det etterforskerne selv sagt straks burde gjøre var å henvende seg til vitnenes familielege, for å få vite om de hadde fremvist noen av disse symptomene tidligere - altså før den påståtte hendelsen.

Over til neste side

CASH-LANDRUM-SAKEN

(Forts. fra forr. side)

Selv om Schuessler har skrevet adskillige artikler om saken over en toårsperiode, så har han aldri tatt med noen detaljer om helsen til de to kvinnene før den påståtte hendelsen.

I svarbrevet fra Department of the Air Force til advokat Peter Gersten heter det bl.a. at erstatningskravet har vært behandlet og er avvist. Begrunnelsen for denne avgjørelsen er manglende dokumentasjon for at skadene på noen måte ble forårsaket av de Forente Staters regjering, agenter eller "instrumentalities" (virksomhet, medvirkning). Det heter videre at de undersøkelser som er foretatt ikke har kunnet avsløre noen bevis for at militærpersonell, utstyr eller flyfarkoster har vært involvert i denne hendelsen. Til slutt i brevet blir det minnet om at man har anledning til å reise sak mot regjeringen innen seks måneder fra brevets poststemplingsdato.

NOTER

(1) Peter Gersten er en kjent skikkelse innen den amerikanske ufo-bevegelsen - spesielt fra den såkalte CAUS (folkebevegelsen mot ufo-hemmeligholdelse - Jøfr. NIB nr. 4/81.)

(2) Vi har fotokopi av brevet fra Dept. of the Air Force.

(3) Ufologen John Schuessler vil være kjent for NIBs lesere bl.a. i forbindelse med hans opptreden i Australia. Der ble han gjennomskuet av tilhørerne og stakk av.

(4) Det finnes overhodet ingen dekning for en slik påstand ("above top secret") Tvert imot. De dokumentene ufo-bevegelsen har mast om har de nå stort sett fått utlevert, og de inneholder forbløffende lite av ufologisk interesse. Dette er et forhold vi vil forsøke å komme inn på ved en senere anledning.

SE SPALTEN TIL HØYRE !

Vi vet at svært mange av NIBs lesere er spesielt interesserte i emnet UFO. Derfor har vi også hele tiden viet mye spalteplass til dette, og vi har forsøkt å ta med det nyeste, mest seriøse og aktuelle stoffet som til enhver tid foreligger.

Når det gjelder såkalte UFO-rapporter, så har vi etter hvert begrenset denne delen, da slike beretninger stort sett vil gå på de samme monotone elementer hele tiden uten noe nytt.

Imidlertid finnes det som kjent endel beretninger om UFO-observasjoner som har gått inn i ufoloren som såkalte "klassikere". Det er særlig disse UFO-supporterne viser til når det gjelder å argumentere for fenomenets påståtte realitet, og som jo er det grunnleggende spørsmål i UFO-debatten.

Da NIVFO ble opprettet lovet vi å behandle UFO-syndromet, hvilket vi siden den gangen også mener å ha gjort i meget vid utstrekning. I NIB ville man kunne lese omtrent alt det som UFO-magasinerne lar være å bringe - dels fordi mange av dem nok ikke kjenner materialet, dels fordi de ikke ønsker det.

Med tanke på de mange interesserte leserne har vi nå funnet å ville bringe en serie med "UFO-klassikere" og gi disse en full omtale slik de foreligger fra kildene. Dermed vil også denne siden av saken være tilgodesett i NIB.

Siden dette nummer har omtalt Cash-Landrum-saken, kan det passe godt å starte opp serien i neste nummer med en fullstendig gjennomgang av dette tilfellet. Og så kommer en ny i hvert nummer fremover.

Vi håper at dette vil bli godt motatt av de aller fleste. (Red.)

KOSMISK SAMMENSVERGELSE

Av KIM MØLLER HANSEN

I UFO-NYT 3/84 brakte vi artikkelen "Forskning i antityngdekraft" skrevet av amerikaneren John Schuessler, som i rosende vendinger omtaler "forskningsfysikeren" Stan Deyo's forsøk med nye fremdriftsmidler. Av artikkelen får man det inntrykk at Deyos arbeide er meget seriøst og støttes av andre forskere og myndighetene.

SUFOI har gjennom forlaget SKEPTICA mottatt en kopi av det australske tidsskriftet "The Skeptic", hvor fysikeren Ian Bryce kaster et nytt og annerledes lys over Deyos arbeide og Schuesslers begeistring for Deyo.

I 1978 fikk Stan Deyo og hans kone, Louise, utgitt boken "The Cosmic Conspiracy". Boken er en blanding av my-

stisisme, omskrivninger av bibeltekster, okkultisme og Deyos spekulasjoner omkring "nye" energiformer.

Hans tekniske beregninger er iflg. vitenskapsmenn direkte gale, liksom de forskere som skulle ha uttalt seg til fordel for Deyo aldri har hørt om ham. Også Deyos tekniske utdannelse fortaper seg i det uvisse.

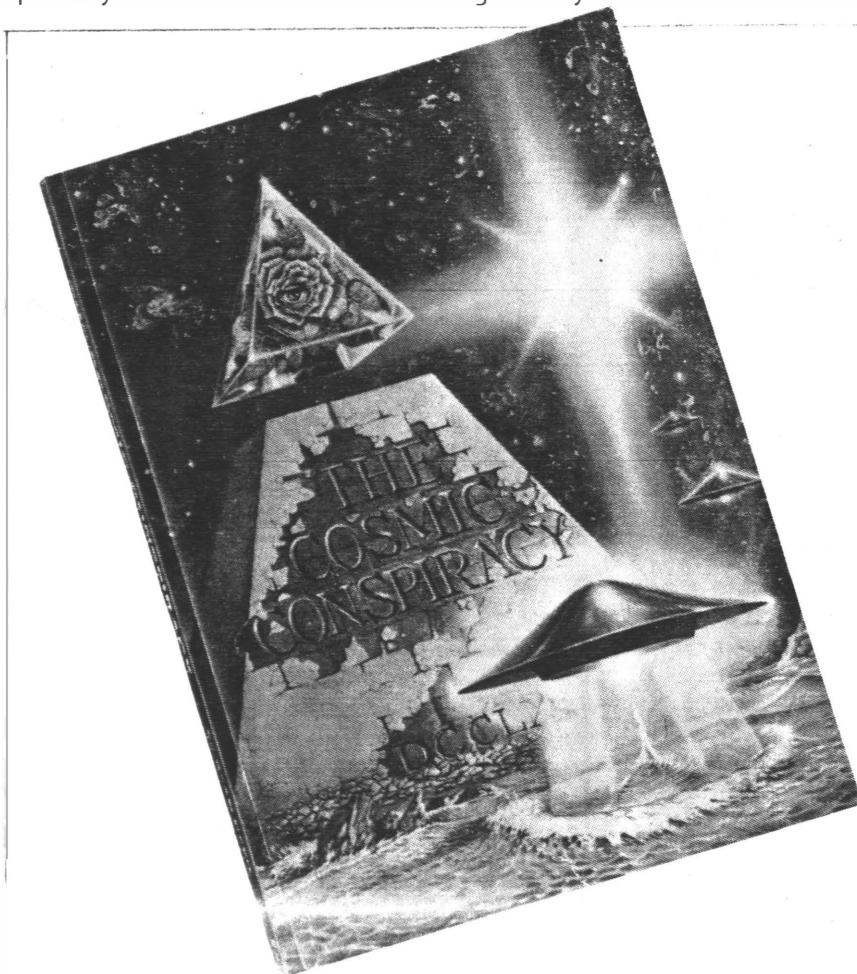
Bokens forsideillustrasjon signaliserer helt tydelig dens innhold: En pyramide omgitt av flygende objekter, et krusifiks i bakgrunnen, og et mystisk øye som beskuer det hele.

Boken fikk en meget negativ mottakelse ved utgivelsen, og Deyos ideer

var i ferd med å lide en stille død, da Deyo i 1983 iverksatte et gjenopplivningsforsøk. Sammen med Schuessler innledet han en foredragsturne i Australia.

Schuessler presenterte seg selv som forsker ansatt ved NASA (selv om han i virkeligheten "kun" er ansatt hos McDonnell Douglas, som har kontrakter med NASA) og fremsto derfor som en slags garant for Deyos spekulasjoner. I foromtalen av foredragene reklamerte de med at de ville vise en hemmelig amerikansk film om et UFO-eksperiment. Folk strømmet til, og etter fire foredrag kunne de to herrene innkassere 40.000 dollars.

Om hva fikk så folk

for pengene? Ian Bryce overvar et foredrag, hvor tilhørerne ble presentert for hårreisende historier om nedstyrte UFOer, tegninger av ufonauter og en gjennomgåelse av Cash-Landrum-saken, som Schuessler jo særlig er kjent for.

Den hemmelige filmen viste seg å være en eldgammel arkivfilm, som forlengst er offentliggjort. Flere bilder fra filmen har endog vært gjengitt for år tilbake i "Det Beste".

Som foredraget skred frem mistet folk mer og mer interessen, og etter seansen forsvant de to herrer uten å besvare spørsmål fra salen.

Ian Bryce håper at folk etter å ha overvært et slikt foredrag helt av seg selv vil ta avstand fra Schuessler og Deyo. Men inntil videre har Deyos bok solgt i ikke mindre enn 100.000 eksemplarer, og det er faktisk like uforståelig som bokens innhold.

NIVFOS KOMMENTARER

Dette er en ganske interessant og informativ beretning:

** Det at innslaget ble bragt etter artikkelen i nr. 3/84, understreker SUFOI- og UFO-NYTs seriøsitet og rosverdige linje, og som kombinert med kompetanse plasserer organisasjonen høyt over det man er vant til å forbinde med en UFO-organisasjon.*

** Ufologer flest leser etter alt å dømme stort sett bare magasiner og UFO-blad, og der fremtrer f.eks. John Schuessler som en "fremragende forsker", som stadig er på farten med seriøse arbeider. Jmfr. The MUFON UFO Journal.*

** Skeptika skulle være velkjent for NIBs lesere, men vi kan nevne at AUSTRALIAN SKEPTICS, utgiverne av "The Skeptic", er NIVFOs samarbeidspartnere i Australia.*

** Det er stadig svært innbringende og tilsynelatende fullt lovlig, å berike seg på denne formen for bedrag.*

ÖNSKEKVISTEN

En av våre lesere som har fylt ut spørreskjemaet nevner i sine kommentarer "ønskekvisten", og om det ikke er så at denne nå skal være anerkjent av vitenskapen.

Men ut fra de beste undersøkelser vi kjenner til fra f.eks. USA og Sverige er svaret på ønskekvistens prestasjoner negativt. I denne omgang vil vi innskrenke oss til følgende:

I Vasabladet for 26.9.84 er det referert et foredrag holdt av Nils Edelman i Vasa om ønskekvister. Han nevnte da til ulike undersøkelser som viste at ønskekvisten ikke har effekt, og anførte noen grunner til ikke å tro på den:

"En årsak til at vitenskapen ikke vil godkjenne ønskekvisten er at geologene ikke vil godta at vann vanligvis går i årer. En annen innvending er at kvisten skal gi utslag på alt mulig som har det til felles at det interesserer menneskene - vann, olje, malm, bortkomne papirer, forbrytere, sykdommer, fosterets kjønn og arkeologiske funnsteder. Den skal til og med på kartet vise hvor forsvunne personer befinner seg.

Den tredje innvendingen er mer praktisk. De må ikke tro at vitenskapsmenn ikke ville anvende ønskekvisten dersom vi kunne finne vann og malm med den. Den er billig. Sant nok finnes det dem som har apparatdille blant oss, men vi ville ha brukt den dersom det ved forsøk hadde vist seg at man kunne stole på den. Men det har det ikke gjort."

KILDE: FOLKVETT, 4/84.

I bladet Human-Etikk nr. 3/85, utgitt av Human Etisk Forbund, finnes et intervju med NIVFO på to og en halv side.

Etter dette innslaget har interesserte allerede meldt seg og bedt om nærmere opplysninger.

POHERS FALSKE KORRELASJONER

AV STEUART CAMPBELL

INNLEDNING

I juli 1974 publiserte FSR (Flying Saucer Review) en artikkel hvor dr. Claude Poher fra det franske Centre National d'Etudes Spatiales påsto at han hadde funnet en tidsskorrelasjon mellom geomagnetiske forstyrrelser og øyenvitners beretninger om UFO. (1). Det het seg å være "en oppsummering av et nylig studium", men der forekom ingen andre referanser til dette studiet og jeg kjenner heller ikke til at det er blitt publisert. Artikkelen later ikke til å ha medført noen korrespondanse, idet minste så har ikke FSR publisert noen. Hynek har nylig omtalt Pohers resultater som om han aksepterte dem (2), på tross av at hans kollega Hendry tidligere hadde henledet oppmerksomheten på noen av de alvorlige feilene i materialet (3).

Et år senere gjentok Poher sine konklusjoner, da han refererte til sin tidligere artikkel som "Det komplette studium" (4). Han har også publisert dette studiet på fransk (5).

Korrelasjonen ble påstått å være til stede mellom UFO-rapporter og fluktuasjoner i det geomagnetiske feltet som måles ved en geofysisk forskningsstasjon ved Chambon-la-Fôret, ca. 30 km nord-øst for Orleans. Poher påsto at stasjonen hadde registrert de tre komponentene av jordens magnetfelt siden 1886.

UFO-RAPPORTENE

Siden forskningsstasjonen er lokalisert til en skog med en utstrekning på ca. 50 km var det ingen UFO-rapporter innen en radius på 30 km. Men likevel, ved hjelp av en "privat spesialisert organisasjon" sporet Poher opp "adskillige" UFO-rapporter fra steder som lå mindre enn 100 km fra stasjonen.

EN PROFESJONELL VITENSKAPSMANN PUBLISERTE ET STUDIUM SOM LOT TIL Å VISE AT UFOER IKKE BARE EKSISTERTE MEN AT DE OGSÅ VAR BLITT REGISTRERT VED EN FRANSK FORSKNINGSSTASJON SOM TILHØRTE REGJERINGEN.

MEN HAN BENYTTET INADEKVATE DATA OG MANIPULERTE DISSE SLIK AT DE VISTE KORRELASJONER SOM IKKE EKSISTERER..

Han nevnte ikke kilden til disse rapportene, og fortalte heller ikke hvor mange rapporter som var blitt mottatt. Vi har altså ingen ide om kvaliteten på disse dataene.

I letingen etter spesifikke korrelasjoner i 1954, baserte Poher seg på 635 franske UFO-rapporter fra Saunders UFOCAT. Disse rapportene, som stammet fra hele Frankrike, hadde opprinnelse i forskjellige kilder, ikke alle troverdige. Hendry har påvist dette - UFOCAT er en utemerkt bibliografi over UFO-rapporter i form av råmateriale - fordi rapportene for det meste ikke er undersøkte og derfor ikke generelt kan brukes som et statistisk verktøy (6). Vi vet ikke hvilke rapporter som ble benyttet i 1954-studiet, og vi kjenner ikke til deres kvalitet. Rapporter fra områder nær stasjonen ble ikke gitt større signifikans enn rapporter langt borte fra.

REGISTRERINGENE

Jeg er informert om at Chambon-stasjonen startet ved Parc St-Maur nær Paris i 1883, flyttet til Val Joyeux i 1901, og bare flyttet til Chambon-la-Fôret i 1936. Den har kanskje registreringer fra 1886, men disse vil alstå ikke relatere seg til områdene rundt Chambon før 1936.

Stasjonen registrerer de tre komponentene i det geomagnetiske feltet - den vertikale komponenten (Z), den horisontale komponenten (H) og den magnetiske deklinasjonen (D), dvs. vinkelen

av den horisontale komponenten med den lokale meridian. Disse komponentene ble registrert med en nøyaktighet på ca. 1 nT (1 nano-tesla = 1 gamma), omtrent 1/45000 av jordens magnetiske felt i Frankrike på den tiden (ca. 45 uT), og på en frekvens av bare noen få hertz (dvs. at den kunne måle variasjoner som forekom adskillige ganger pr. sekund, men ikke variasjoner som inntraff noen hundre eller noen tusen ganger i sekundet).

Poher søkte etter "abnorme fluktuasjoner" i feltet, men han unnlot å kvantifisere disse, samt å fortelle oss hva den normale fluktuasjonen var. Hans fig. 1 (ikke gjengitt her) viser at det var en normal fluktuasjon i alle tre komponentene, men uten en vertikal skala kan vi ikke fortelle utstrekningen av disse komponentene. Poher tellet også antallet av forstyrrelser i feltet, men han forklarte ikke hvordan han slo fast hva som var og hva som ikke var "en forstyrrelse". Hans fig. 1 viser kontinuerende variasjon av feltet.

"KORRELASJONENE"

Poher innrømmet at det ikke forekom noen "direkte" korrelasjoner mellom registrerte fluktuasjoner i feltet og rapportene som kom fra området innen 100 kilometer fra stasjonen. Uanfektet la han i vei med å undersøke dataene fra 1954 med tanke på korrelasjoner, hvilket resulterte i hans fig. 3 (se neste side). Antallet UFO-rapporter pr. uke er sammenlignet med antall forstyrrelser av den magnetiske deklinasjonen pr. måned ! (Det ble ikke forklart hvordan det kunne oppstå en forstyrrelse av D). Takket være fraværet av en skala for akse A kan vi ikke si hvor mange rapporter som er involvert.

Poher hevdet at fremstillingen viser "en god korrelasjon" for måneden oktober (noe som er mulig, men jeg skulle ha likt å se den samme tidsperioden benyttet for begge variablene), men han observerte heller ikke at figuren ikke viser noen korrelasjoner ved noen annen topp i antallet av forstyrrelser i februar og mars. UFO-dataene kunne bli forklart som en indikasjon på at

rapporttallet var ganske jevnt året igjennom, unntatt en topp på høsten, forårsaket av noen få sensasjonelle saker som førte til publisitet for et stort antall av andre tvilsomme rapporter. Faktisk vil man se at den franske UFO-"bølgen" i 1954 inntraff i oktober det året.

Poher konsentrerte seg så om oktober, 1954, og sammenlignet antallet av UFO-rapporter pr. dag med variasjonen i det magnetiske feltet. Dette resulterte i hans fig. 4 (gjengitt her). Men dog, på tross av den gåtefulle frasen "distribusjon", later det til at den magnetiske data-variabel ikke er i form av antall forstyrrelser pr. dag, men i styrken av fluktuasjonen (per dag ?) Det viser en fluktuasjon, i gjennomsnitt, på ca. 2.4 nT/pr. dag, til hvilken må legges en feil på + 1 nT. Slik vil den mulige feilen bli 42% av gjennomsnittlig avlesing, og gjøre en meningsfull fortolkning umulig ! På uforklarlig vis er den magnetiske variasjonen nå havnet hos den vertikale komponenten !

Poher påsto at grafene viser en "ganske god korrelasjon av gjensidig variasjon" gjennom første halvdel av måneden. Men grafene viser både direkte korrelasjon (4. oktober) og omvent korrelasjon (21. oktober) fullstendig korrelasjon. Det som er klart er at mens antallet UFO-rapporter pr. dag jevnt og stadig avtar gjennom måneden, så holder intensiteten i feltfluktuasjonene seg ganske konstante. Ved å konsentrere seg om perioden frem til 18. oktober, fant Poher en korrelasjonskoeffisient hos UFO-rapporter med deklinasjonsforstyrrelser på 0.034 - (dette er en så å si ikke-eksisterende korrelasjon som motsier hans påstand om at der var ekstra-korrelasjon med denne variabelen), og med forstyrrelser hos den vertikale komponent på 0.58. Den siste er ikke ubetydelig, men den ville ikke ha vært så høy hvis data fra hele oktober var blitt brukt. Ved å selekttere stykker/brokker av data kan man oppnå nesten perfekte korrelasjoner !

Ved å fortolke fig. 4 påsto Poher at ved 40 visuelle observasjoner (4. okt.?) nådde topp til topp-forstyrrelsene i feltet omtrent 30 nT. Men fig. 4 viser

at variasjonen i feltet den dagen var bare ca. 5.2nT !

Ut fra denne konstruksjonen konstruerte Poher på en eller annen måte en klosse-graf for størrelsen av feltforstyrrelsen (men uten noen enheter vist på akse K) versus distansen av et UFO fra stasjonen ved Chambon, på tross av det faktum at han nylig hadde fortalt oss at UFO-rapportene fra området rundt stasjonen ikke korrelerte med noen forstyrrelser i feltet.

Blant de 635 sakene later det til at han har funnet noen som var "i naboskapet av Chambon-la-Forêt", for det meste innenfor en 100 kilometers radius som nylig ikke hadde fremvist noen korrelasjon ! Dessuten, den trend-linjen som Poher trakk på fig. 5 synes ikke å være berettiget av de spredte data, og det faktum at den er helt parallell med linjen for den kalkulerte øvre grense for påvirkning, er naturligvis oppkonstruert ! Faktum er at spredningen av punkter ikke berettiger konstruksjonen av noen graf.

Ut fra denne trend-linjen konkluderte Poher at et UFO 10 km unna skul-

le produsere en forstyrrelse større enn 400 nT , men han la merke til at det i 20 år ikke var registrert noen slik forstyrrelse ved Chambon.

Ut fra fig. 5 konkluderte så Poher videre at magnetfeltet i den umiddelbare nærhet av et UFO skulle være 150 kAt/m (0.18 T , tilsvarende magnetfeltet hos en typisk stavmagnet !). Men hans egen graf viser at feltforstyrrelsen forårsaket av et nært UFO skulle være omkring $30\mu\text{T}$, altså omlag samme styrken som hos jordens felt !

Hva UFOer enn måtte være for noe, så virker det sannsynlig at styrken på deres magnetfelt ved kilden befinner seg innenfor området på 10 til 100 T . En modell for kulølyn gir en magnetfeltstyrke på 70 T , men den magnetiske effekten fra en liten kilde vil avta med kubikken av distansen og vil ikke bli påvist bortenfor noen få hundre meter.

KONKLUSJONER

På tross av at Pohers artikkel virker teknisk kompetent, og demonstrerer et

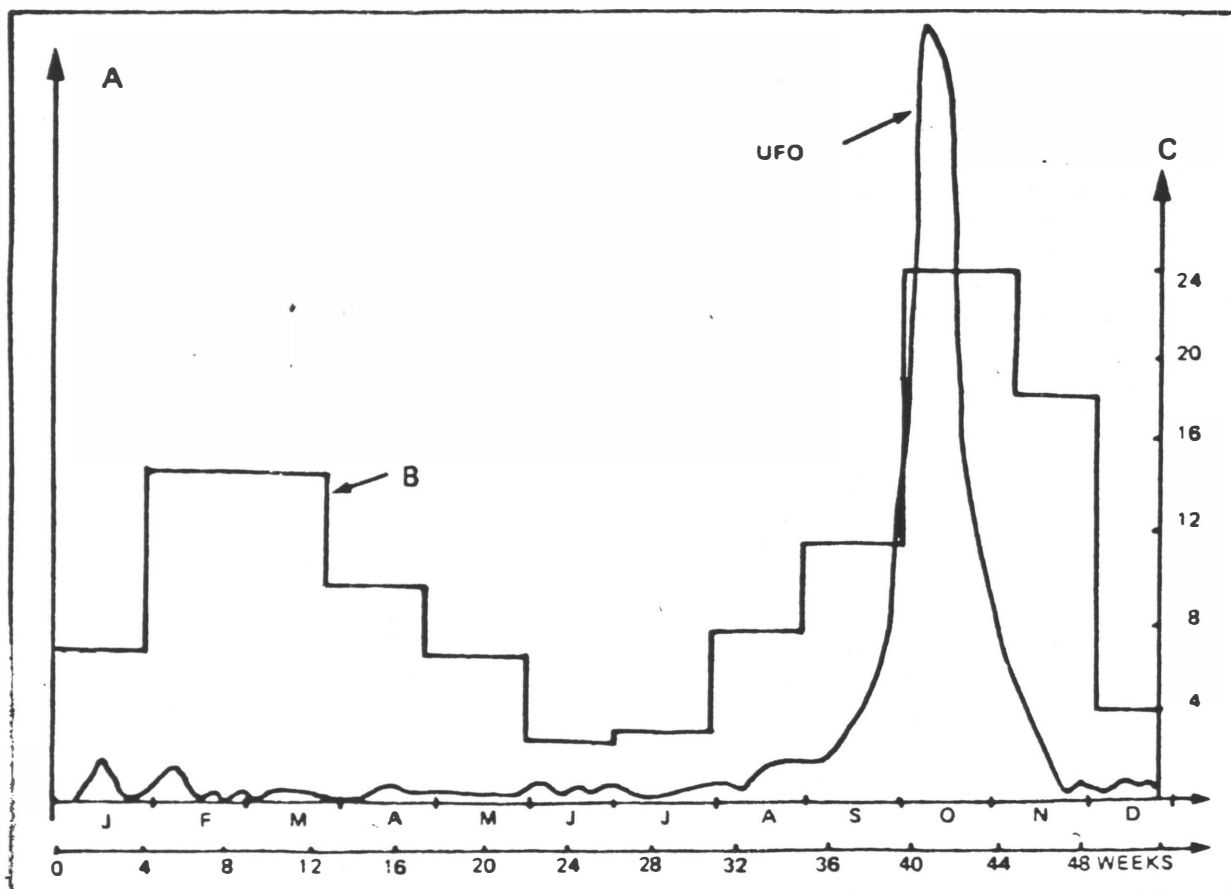

Fig. 3. To show the correlation between UFO observations in the earth's magnetic field during the year 1954 (635 French cases - Saunder's statistics). Key: A axis = Number of observations per week; B = Disturbances of the declination of the earth's magnetic field; C = number of disturbances of the magnetic declination per month

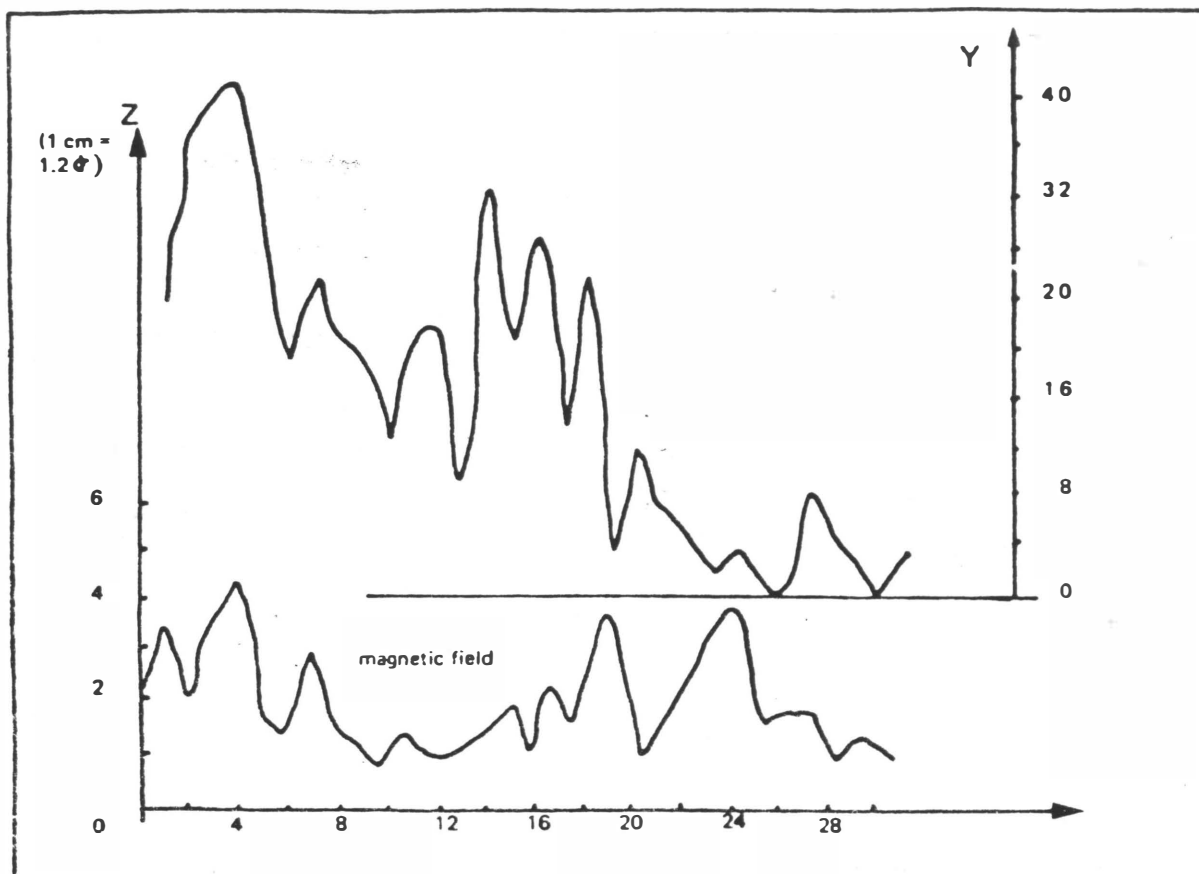

Fig. 4. Graphs to compare distribution of UFO observations with that of disturbances in the vertical component of the earth's magnetic field, Chambon-la-Forêt, October, 1954.

Key: Z = Fluctuations in vertical component, peak to peak, in Gauss (1 cm = 1.2 G)
Y = Number of UFOs per day

vitenskapelig holdbart resultat, viser grundige undersøkelser at det ikke finnes noen berettigelse for denne konklusjonen. UFO-dataene er ikke-pålitelige og av ukjent relevans, og de ble brukt på slump. Det ble gjort ukritisk bruk av magnetfelt-data, med vekslning i interessen for størrelsen og antallet av fluktuasjoner og mellom forskjellige komponenter. Der var mangler ved det å skille mellom normale og uregelmessige variasjoner, og inadekvat definisjon av termer. Der var også skjodesløs presentasjon av resultatene, som ofte motsa hverandre. Korrelasjoner ble fremtvunget fra dataene, som ble forvrengt når det var nødvendig, Poher leverte intet solid bevis for at variasjonen i styrken på magnetfeltet ved Chambon overhodet var relatert til noen UFO-hendelse, og en må konkludere med at der ikke finnes noen korrelasjon.

Det later til at Pohers "korrelasjoner" var uttenkt for å skulle passe med en forutfattat hypotese. (over til neste s.)

REFERANSER

- (1) Poher, Claude: "Time Correlations Between Geomagnetic Disturbances and Eye Witness Accounts of UFOs", in Flying Saucer Review, Vol.20/1, 1974.
- (2) Hynek, J. Allen: "The UFO Phenomenon: Laugh, Laugh, Study, Study", in FSR Vol. 27/6, 1982.
- (3) Hendry, Allan: The UFO Handbook
- (4) Poher, Claude: "Basic Patterns in UFO Observations", in RSR Vol. 21 No. 3/4 (nov. 1975)
- (5) Poher, Claude: Etudes et Reflexions a Propos de, in Phénomènes OVNI (mai 1974).
- (6) Op Cit: p 247
- (7) Endean, V.G.: "Ball Lightning as electromagnetic energy", in Nature, Vol.263 (October 28 1976).

KILDE: THE JOURNAL OF TRANSIENT AERIAL PHENOMENA, Mars, 1985.

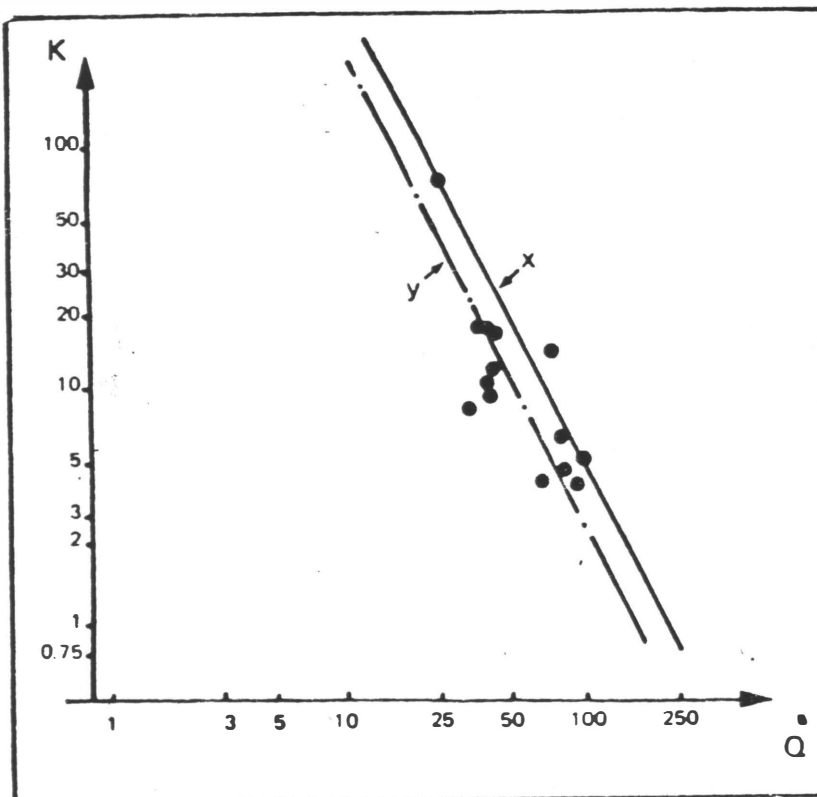

Fig. 5

Graph to show upper limit of disturbances caused by a UFO (from statistical study of October, 1964).

Key:

- K = Peak to Peak disturbances of the vertical component of the earth's magnetic field.
- Q = Distance in Km. of UFO from Chambon-la-Forêt.
- X = Calculated upper limit of disturbances caused by a UFO.
- Y = Observed upper limit of disturbances caused by a UFO.
- UFO observation in neighbourhood of Chambon-la-Forêt.

xx

Claude Pohers "oppsiktsvekkende korrelasjoner" har for lenge siden vært slått opp i UFO-litteraturen som en virkelig håndfast vitenskapelig dokumentasjon for tilstedeværelsen av UFOer. Men som man ser er det heller ikke her tale om annet enn den velkjente, gamle historien: En forsøker å få terrenget til å stemme med kartet ved hjelp av pseudovitenskapelige fremgangsmåter.

xx

SE HER!

DATAMASKINER

SHARP OG SPECTRAVIDEO

PRINTERE

SEIKOSHA JUKI M.FL.

DATAKASSETTER, DISKETTER
OG ANNET TILBEHØR
KONKURANSEDYKTIGE PRISER

Willy Johnsen ELECTRONICS

Boks 50
N 4820 Froland
Norway

Telefon (041) 38 425
Bankgiro: 6311.05.16829
Postgiro: 3 50 86 29

HYNEK I NORGE

OG ANDRE STEDER

Hynek's besøk i Norge forløp uten dramatikk. De store presseoppslagene uteble. Radio og TV likeså. For UFO-istene må dette ha vært litt av en skuffelse. Her ankommer verdens før-ende talsmann for "det største vitenskapelige problem i vår tid" til det lille Norge, og de eneste som reagerer er lokalavisen på Røros. Så liten forståelse, så feilinformert

Hynek kom til Norge for å studere UFOene i Hessdalen ved selvsyn. "Jeg er meget skeptisk", sier han.. Men hva skjer ikke: Han har tatt denne lange og kostbare turen over "dammen" og camperer i Hessdalen - ikke sammen med norske vitenskapsfolk, men UFO-entusiaster. Ingen UFO er å se noe sted, før det plutselig en dag ropes ut at man ser noe - angivelig et UFO som foretar en overflyvning. Men hvor er gjesten fra USA ? Jo, "han sitter i teltet sitt og spiser" ... Og fra UFOenes side mente man tydeligvis at det fikk være nok med denne ene opp-tredenen; i alle fall ble det ikke mer å se før Hynek måtte forlate Hessdalen og dra tilbake til de hjemlige UFO-problemer.

Og de er nok ikke så enkle å hanske med. På tross av det "overbevisende" materialet som har strømmet inn siden 1947 og frem til i dag vet man fremdeles ikke mer enn man gjorde den gangen, og vitenskapen og myndigheter har ennå ikke fått opp øynene. Hynek har gjentatt de samme hovedargumenter år ut og år inn uten særlige resultater.

Hva er så den forhenværende astronomens hovedargumenter ? De vil man ha lest i bøker, blad og tidsskrifter nå i alle år, senest i OMNI som bringer et intervju på flere sider. Men uten å komme med noe nytt. Hynek ble engasjert som konsulent for flyvåpenets UFO-prosjekter, bl.a. det kjente Blue-book. Han var skeptiker og gav forklaringer på UFO-rapporter. Men så - gradvis forandret han oppfatning.... Rapporter fra piloter, teknikere etc. dvs. "trenede observatører", gjorde inntrykk. Hynek gikk over til de troendes rekke.

Dermed skulle Hynek's misjon være klar: Han hadde sett UFO-materialet og akseptert det. Nå måtte dette legges frem for det vitenskapelige samfunn, slik at noe kunne gjøres for alvor. Flyvåpenet hadde jo ingen forståelse for saken.

I desember 1969 hadde Hynek en artikkel i bladet Playboy, hvor han gav uttrykk for sin bekymring for at Russene kunne komme til å løse UFO-gåten før USA. For å unngå at noe slikt skulle skje anbefalte Hynek opprettelsen av et "sentralt UFO-senter" i Amerika. Der burde man bl.a. ha et sentralbord bemannet 24 timer i døgnet. Så skulle kompetente etterforskere stå klare til å rykke ut for å undersøke innrapporterte hendelser. Hynek skrev: "Hvis UFOer... virkelig eksisterer, ville vi ha fotografier, film, gipsavstøpninger, spektrogrammer, detaljerte målinger og kvantitative vurderinger av lysstyrke, hastigheter osv..

i løpet av et år med et slikt ikke-nonsense-program." Hynek tilføyde at hvis "et slikt program ble utført alvorlig og intensivt i et helt år, og ikke gir noe resultat, så ville dette i seg selv være av stor negativ betydning." Han bemerket: "Jeg ville bli overrasket dersom et års intensivstudium ikke førte til noe".

Høsten 1973 skapte Hynek et slikt tiltak. (Center for UFO Studies). CUFOS hadde en gratis telefonlinje for rikstelefoner, og sentralbordet var bemannet dag og natt, slik Hynek anbefalte.

CUFOS hadde riktignok ikke resurser til å sende noe team av hovedkvarteretterforskere rundt om til fjerne steder. Men gjennom samarbeide med MUFON fikk man snart opprettet et landsomfattende nett av erfarne ufologer, som raskt kunne rykke ut til åstedene å foreta undersøkelser.

Det er nå tolv år siden CUFOS ble opprettet - mer enn ti ganger den perioden Hynek mente skulle være tilstrekkelig til å oppnå overbevisende data for at et ekstraordinært fenomen opptrer i vår atmosfære. Men det eneste CUFOS har å vise for seg i dag som resultat av alle disse anstrengelsene, er adskillige tusen flere rapporter, de fleste av samme slag som de mange tusen tidligere rapporter, pluss et økende antall av bisarre historier om "skapninger" og "bortførelser". Dermed kan man altså slå fast at denne tolvårsperioden med anstrengelser fra CUFOS'side bekreftet det som Hynek i 1967 kalte for beviser "med stor negativ betydning". Det vil si at det ikke finnes noe mystisk UFO-fenomen i det hele tatt. Hvis Hynek er forbauset, slik han uttalte at han ville bli, så har han i alle fall ikke publisert det.

"TRENEDE OBSERVATØRER"

Dette er det standardargument Hynek alltid kommer tilbake til: UFO-fenomenet rapportert av piloter, teknisk personell, politifolk, militære offiserer osv. Dette til tross for den rikelige dokumentasjonen som i dag finnes når det gjelder å vise at slike personer

DR. J. ALLEN HYNEK

I det intervjuet som lokalavisen Arbeidets Rett, Røros hadde med Hynek under hans besøk i Hessdalen forekom en masse opplysninger om hans bakgrunn i det "sivile". En hel del av dette må være feilaktig, trolig bl.a. blandet sammen med en annen UFO-koryfe, James E. McDonald. Avisen er etter alt å dømme blitt foret med disse dataene av UFO-foreningen og bragt dem videre til sine lesere i god tro. Det er jo dette som skjer hele tiden.

Hynek fremhever alltid overfor pressen UFO-problemets vitenskapelige betydning. Men her står han fortsatt ganske alene.

ofte lett lar seg lure av prosaiske ting sett under uvanlige forhold. UFO-dataene selv viser helt klart at piloter og vitenskapsfolk, inklusive astronomer, kan misoppfatte et vanlig objekt som UFO. Til og med en vitenskapelig trenet marine-offiser, som senere skulle bli USAs president (Jimmy Carter), har vist at han kan feiltolke den klare Venus som et UFO.

I slutten av 1976 kom en ung mann ved navn Allan Hendry for å arbeide hos CUFOS som sjefsredaktør for International UFO Reporter, organisasjonens tidsskrift. Han skulle også jobbe som etterforsker på heltid. Med sin utdanning fra University of Michigan hadde Hendry endel øvelse i vitenskapelig metodologi. På tross av sin nybegynner-status på området så lærte han raskt. Han ble bl.a. meget klar over hvor vanskelig det kan være å sortere ut UFOer fra såkalte "reelle UFOer." Han la merke til hvor typisk det var at folk beskrev en diskos med kuppel på toppen når det de i virkeligheten hadde sett var et reklamefly eller et himmellegeme. Hendry skrev mye om nettopp disse sidene ved saken, og det er klart at han lærte mer om det reelle UFO-problemet på under to år, enn Hynek har gjort på over tre årtier.

ARTIKKELEN I OMNI

Intervjuet med Hynek i det amerikanske bladet OMNI omfatter hele 10 (ti) sider, uten at noe nytt fremkommer. Ti sider med de samme gamle standardformuleringene og som ufologene alltid siterer for å understreke betydningen av UFO-problemet. Her må de romskipstroende ufologer ha litt av et dilemma å stri med: De vil gjerne påberope Hynek's "vitenskapelige" argumenter, men samtidig unngå å komme inn på hans ringe sans for romskips-teorien. Noen mener sogar på grunn av dette at Hynek egentlig arbeider for CIA, og har som oppgave å tåkelegge eller bortforklare rombesøkene! Så det er sannelig ikke enkelt alltid å få virkeligheten til å stemme med sin ønsketenking...

I OMNI-intervjuet går Hynek ganske hardt til felts mot romskips-ideen. Han sier bl.a. at hans største ønske

er at forskningen må ha fremgang og at han vil bli i stand til å demonstrere at den utenomjordiske hypotesen er uholdbar. Dette har vel vært ettertrykkelig demonstrert ganske lenge nå, og Hynek bruker de velkjente argumentene.

NYTT HOVEDKVARTER I ARIZONA

Gjennom telefonsamtaler og korrespondanse med Hynek vet vi at han nå har etablert en slags UFO-bastion i Arizona, muliggjort av donasjoner fra en anonym privatperson. I OMNI-artikkelen omtales denne som en "filantropiker, som ønsker å være anonym."

OMNI-journalisten gir en malerisk beskrivelse av stedet: - I tusener av år har Zuni-indianerne funnet sin vei oppover de brente og meislede klippene av Superstition Mountain. Denne årlige pilegrimsferden, merket av dager med faste under stikkende sol, kuliminerer på toppen. Der hadde Zuni-ene ekstasisk omgang med torden-gudene, deres budbringere fra stjernene.

Omtrent 40 miles øst for Superstition, utenfor Phoenix, ligger et annet geografisk underverk: En gigantisk klippe skulpturert av naturen som en munk knelende i bønn. Overfor munken, ved foten av Quartz Mountain, finnes de nakne, røde kampesteinene og kaktusene Hvis du følger den buktende veien opp til hjertet av Quartz Mountain vil du komme til Paradise Canyon. Og der - i solfylte værelser med buer og antikviteter, finner man J. Allen Hynek, nasjonens fremste UFO-autoritet. Det heter videre at Hynek ikke er eier av denne haciendaen i solen, men bare gjest. Eierne er som vi forstår, den anonyme filantropen som så rundhåndet har støttet Hynek's UFO-engasjement, og som i likhet med Zuni-indianerne håper å snuse opp en eller annen frelse fra oven.

Så Amerika er tydeligvis stadig de store muligheters land. Når alt annet slår feil så dukker det altså opp en eksentrisk millionær.

I OMNI-intervjuet kommer det som nevnt ikke frem noe nytt, men la oss ta med noen av Hynek's spekulasjoner som er slått opp: (neste side -)

"Vi har ikke UFOer, bare UFO-rapporter. Mønstrene og innholdet i disse rapportene danner UFO-fenomenet. Fenomenet sier ingen ting om små grønne menn. Tro eller ikke-tro på UFO er irrelevant."

"Kanskje UFOs er instrumenter, som introduserer nye begreper om livet og virkeligheten for oss. UFOs kan være illusjoner skapt av bevissthet som eksisterer adskilt fra protoplasma."

"Anta at UFOer forsøker å redde oss på samme måten som vi forsøker å redde hval. Anta at når en eller annen fordømt idiot forsøker å trykke på den røde knapp, så virker den ikke."

"Anta at en meget avansert sivilisasjon er i stand til å projisere en tanke-konstruksjon hit ned, som - i likhet med et holografisk image gir inntrykk av en tre-dimensjonal virkelighet."

Det skorter altså ikke på vyer og fabuleringer. Derimot er det smått med facts og intrikate spørsmål i den anledning. Som f.eks.:

- Den totale mangel på håndfaste data etter snart 40 år med undersøkelser.
- Allan Hendry's resultater og konklusjoner.
- Den meget høye oppklaringsprosenten.
- Problemene med å skille "UFOer" fra IFOer.
- At saker tilhørende den såkalte "harde kjerne" også med tiden er blitt oppklart... osv., osv..

Dessuten: Hvor ble det av RADAR-observasjonene? De man hadde så mange av tidligere og så hyppig refererte til.. Hvordan kan det ha seg at disse forsvant omtrent proporsjonalt med at radarutstyret ble forbedret?

Kanskje er avslutningen på det lange intervjuet i OMNI noe av det mest interessante når alt kommer til alt? Hynek avrunder slik:

"Jeg har ofte sagt at en dag ville jeg finne det koselig å være innesnødd på den forrevne kysten i Maine. Jeg ser meg selv foran ildstedet, hvor jeg underholder mine venner kveld etter kveld, ikke med spøkelseshistorier - men med den ene interessante UFO-historien etter den andre. Jeg ville fryde meg over denne muligheten, så lenge provianten varte..."

MENS VI SNAKKER OM HYNEK ...

kunne det passe med en liten betegnende historie. I forbindelse med denne flyttingen fra Chicago til Arizona uttalte Hynek til en Chicago-avis: "Folk er mer åpne i Arizona. Der er større villighet til å akseptere nye ideer der enn i Chicago, som er en drivbenk for treghet." I det samme intervjuet fortsatte Hynek med å forklare hvordan han nå var beskjeftiget med å undersøke en hendelse i New York, hvor bortimot 900 mennesker påsto å ha sett en "boomerangformet gjenstand av lys så stor som en fotballbane." Han beskrev dette som "noe absolutt fremmedartet. Der er ingen logisk forklaring på det".

I november 1984-utgaven av Discover magazine finnes en detaljert forklaring på disse UFOene. De var forårsaket av små fly som om natten fløy i tett formasjon, noen ganger med landingslysene på. Reporteren besøkte lufthavnen hvor disse flyvningene startet, og oppdaget at pilotene hadde begynt å kalle seg selv for "Marsianerne."

(The Skeptical Inquirer, vol. 9/1985.)

GOD SOMMER

ekstrapris

Hessdalsrapporten

Hessdalen:

EN VIRKELIG HYGGELIG MELDING !

GRUNNET MULIGHET FOR RIMELIGERE FREMSTILLING ETC,
FINNER VI NÅ Å KUNNE LEVERE HESSDALSRAPPORTEN TIL
NESTEN HALVERT PRIS:

FØR KR. 165,-

NÅ KR. 85,-

FOR FØRSTE GANG DEN FULLSTENDIGE BERETNINGEN OM
FENOMENENE I HESSDALEN VED RØROS; HVORDAN DET HELE
STARTET, UTVIKLET SEG OG HVA KONKLUSJONEN AV MEGET
OMFATTENDE UNDERSØKELSER BLE.

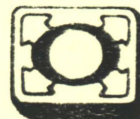
DEN GEDIGNE RAPPORTEN ER PÅ 77 SIDER I A4-FORMAT -
(MEN MED SAMME INNHOLD SOM TIDLIGERE) OG INNEHOLDER
FØLGENDE KAPITLER:

1. BAKGRUNN - HISTORIKK	5. KILDER OG LITTERATUR
2. TEORIER	6. TAKK TIL DELTAKERNE
3. KONKLUSJON	7. TILLEGG/APPENDIX
4. SUR NEDBØR	(ALLE DATA, KART, FOTOS)

BENYTT ANLEDNINGEN TIL Å SKAFFE DEG DENNE FULLSTEND-
IGE RAPPORTEN OM DE VERDENSBERØMTE FENOMENENE I
HESSDALEN.

Bestilles enkelt ved å sende inn beløpet, kr. 85,-
til: NIVFO, Boks 2119, 7001 Trondheim.
POSTGIRO NR.: 3 46 95 74

Merk talongen: Hessdalsrapporten.

NIVFO